

STP projekt 2, zadanie 13

Tomasz Indeka

1 Transmitancja ciągła i dyskretna

1.1 Transmitancja ciągła

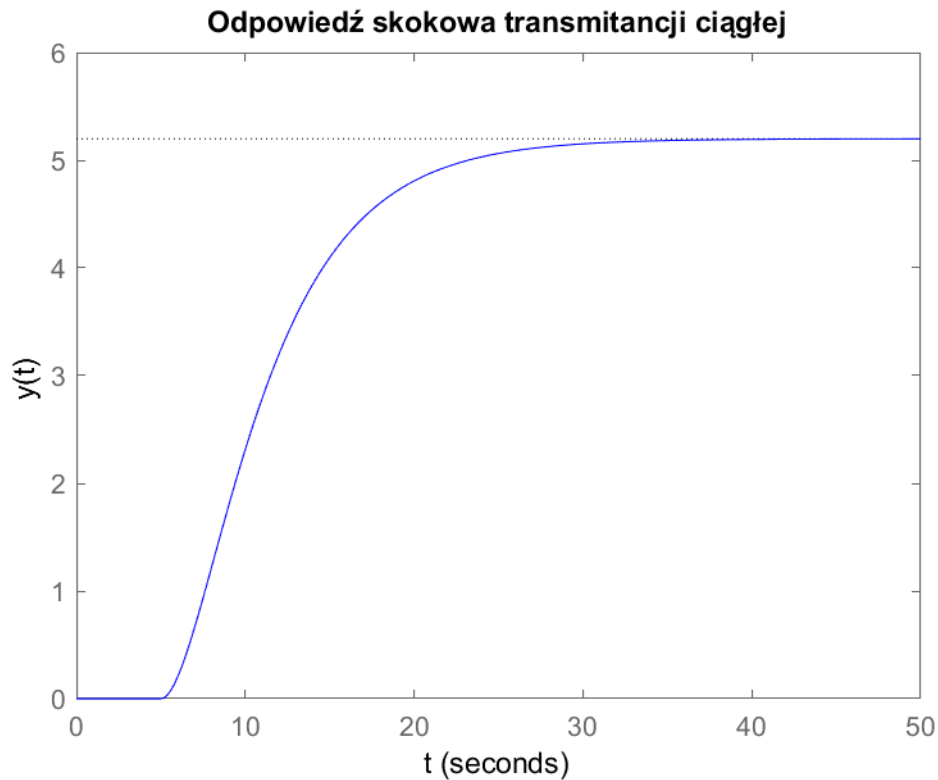
Transmitancja ciągła obiektu regulacji ma postać:

$$G(s) = \frac{K_0 e^{-T_0 s}}{(T_1 s + 1)(T_2 s + 1)}$$

, a współczynniki mają wartość: $K_0 = 5.2$, $T_0 = 5$, $T_1 = 2.16$, $T_2 = 4.7$. Po podstawieniu otrzymujemy:

$$G(s) = \frac{5.2 * e^{-5s}}{(2.16s + 1)(4.7s + 1)} = \frac{5.2 * e^{-5s}}{10.15s^2 + 6.86s + 1}$$

Odpowiedź skokowa transmitancji ciągłej prezentuje się następująco:

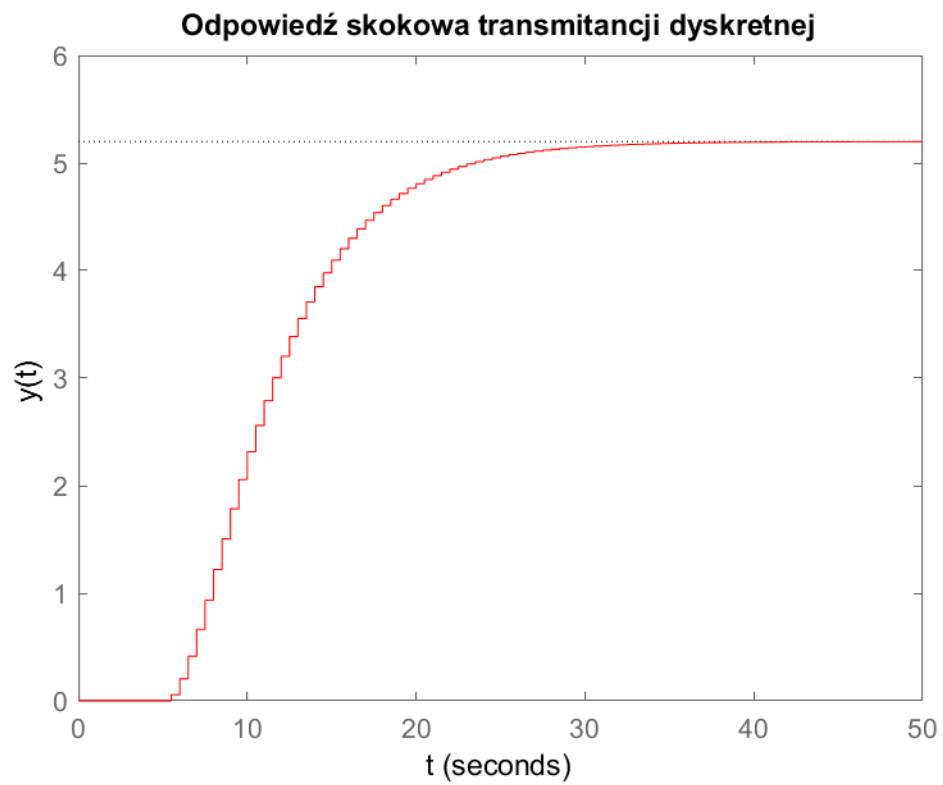

1.2 Transmitancja dyskretna

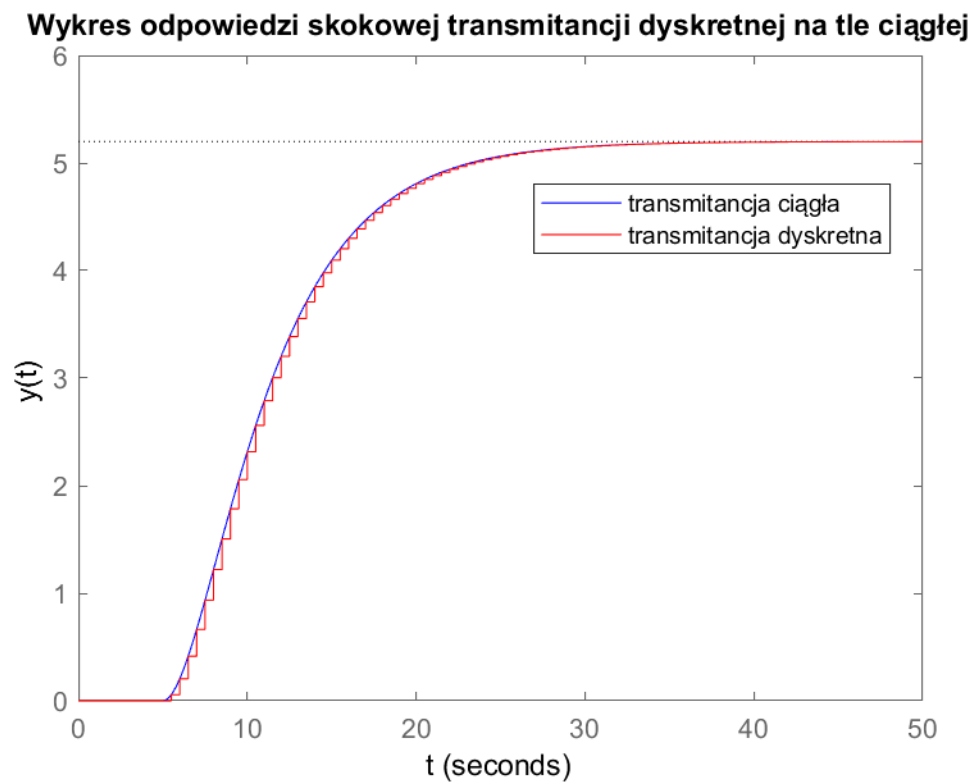
Transmitancja dyskretna obiektu z ekstrapolatorem zerowego rzędu i częstotliwości próbkowania $T_p = 0.5s$ ma postać:

$$G(z) = z^{-10} \frac{0.05727z + 0.05117}{z^2 - 1.692z + 0.7133}$$

Odpowiedź skokowa transmitancji dyskretnnej prezentuje się następująco:

1.3 Porównanie transmitancji ciągłej i dyskretnej

Jak można zauważyć transmitancje ciągła i dyskretna pokrywają się ze sobą z dokładnością do próbkowania wykonywanego przez transmitancję dyskretną. Na wykresach można zauważyć, że wzmocnienie statyczne obu transmitancji jest sobie równe i wynosi $K = 5.2$.

2 Równania różnicowe modelu

Równanie różnicowe zostały wyznaczone z zależności:

$$G(z) = \frac{Y(z)}{U(z)}$$

Otrzymujemy wtedy:

$$\frac{Y(z)}{U(z)} = z^{-10} \frac{0.05727z + 0.05117}{z^2 - 1.692z + 0.7133}$$

$$Y(z) * (z^2 - 1.692z + 0.7133) = z^{-10} * U(z) * (0.05727z + 0.05117)$$

$$Y(z) * z^2 - Y(z) * 1.692z + Y(z) * 0.7133 = U(z) * 0.05727z^{-9} + U(z) * 0.05117z^{-10}$$

$$y(k+2) - 1.692 * y(k+1) + 0.7133 * y = 0.05727 * u(k-9) + 0.05117 * u(k-10)$$

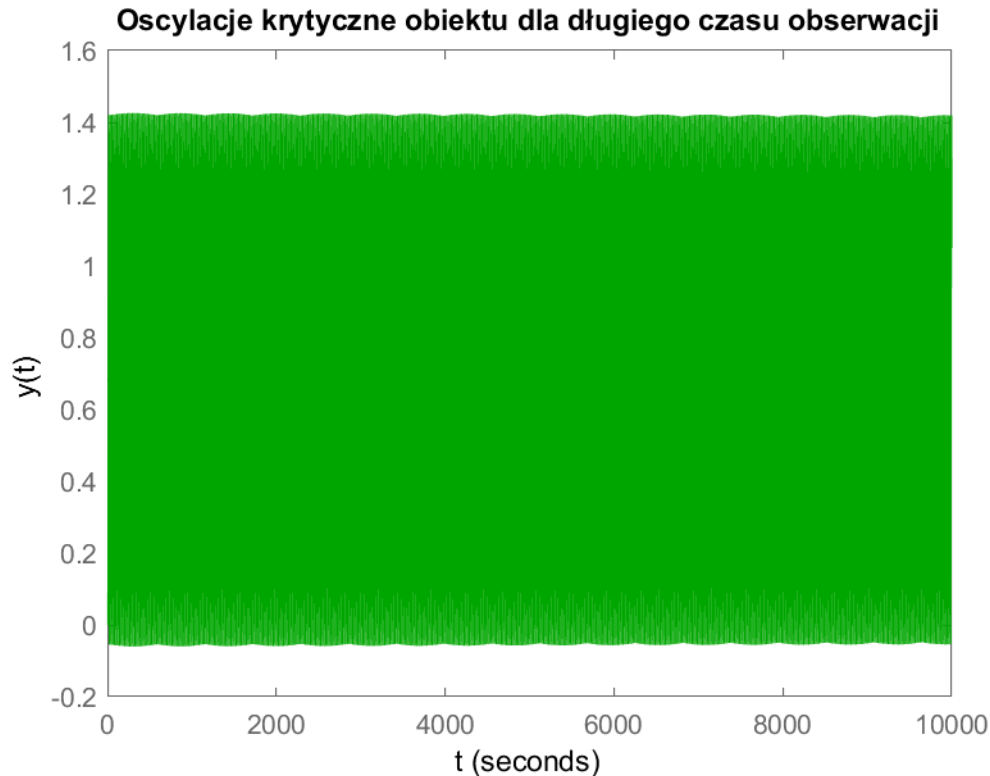
$$y(k) - 1.692 * y(k-1) + 0.7133 * y(k-2) = 0.05727 * u(k-11) + 0.05117 * u(k-12)$$

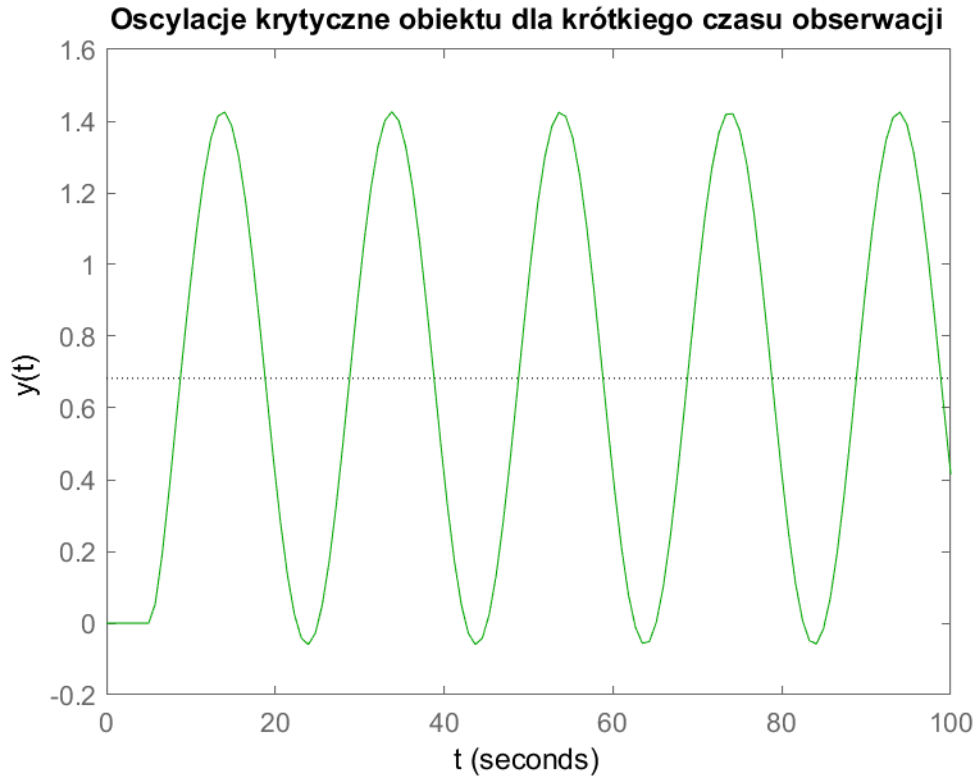
$$y(k) = 1.692 * y(k-1) - 0.7133 * y(k-2) + 0.05727 * u(k-11) + 0.05117 * u(k-12)$$

3 Regulator PID

3.1 Wzmocnienie krytyczne

Do wyznaczenia parametrów regulatora PID metoda Zieglera-Nicholsa należy obiekt wprowadzić w niegasnące oscylacje krytyczne. W tym celu należy doświadczalnie wyznaczyć wzmocnienie krytyczne, przy którym obiekt wpada w oscylacje krytyczne.

Powyższe wykresy otrzymałem dla $K_k = 0.4144$. Okres oscylacji wynosi $T_k = 20.08$. Dzięki temu mogłem wyznaczyć nastawy regulatora PID, które wynoszą odpowiednio:

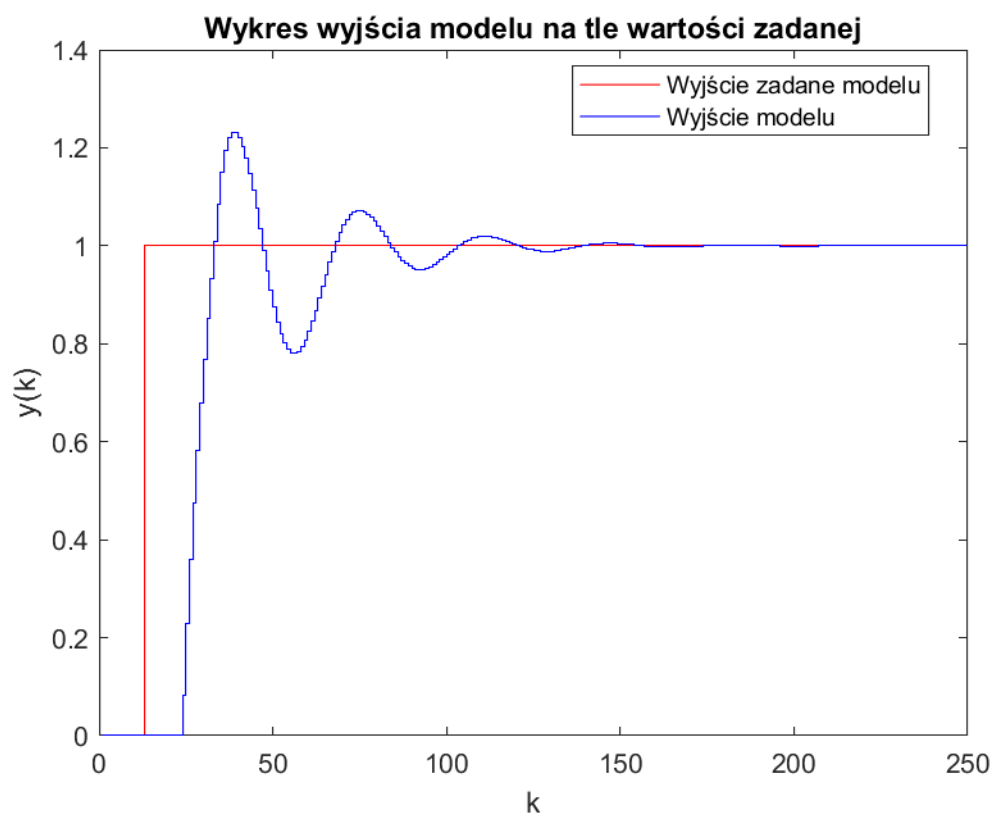
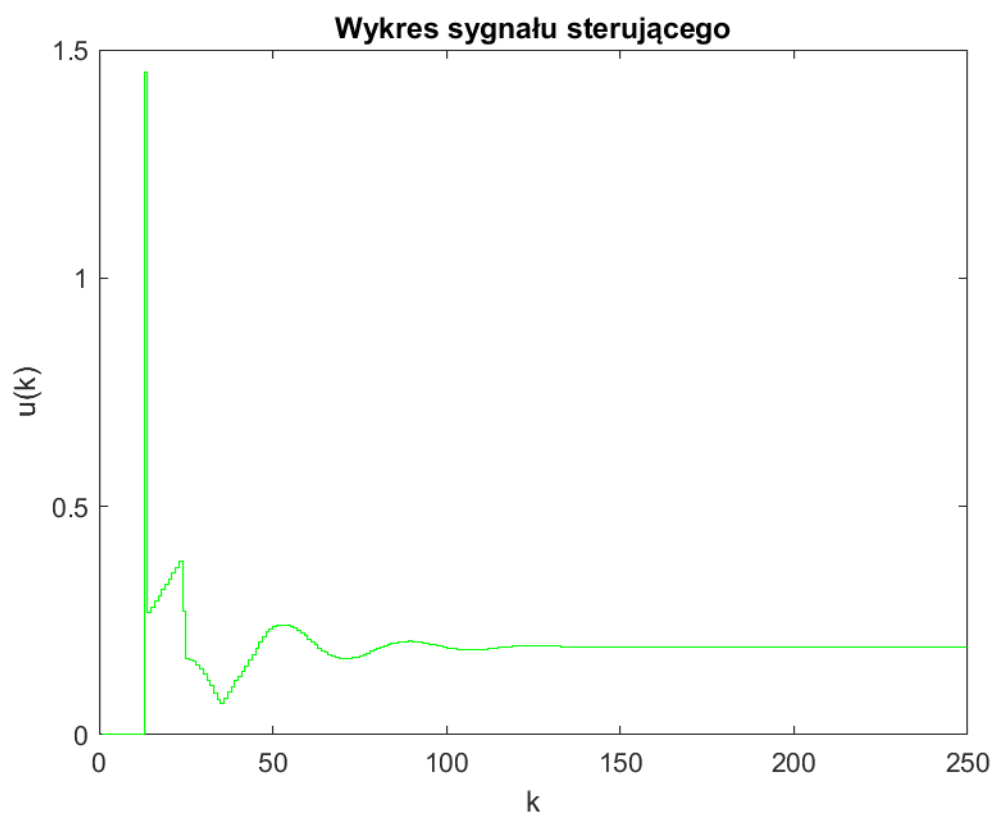
- $K_r = 0.6 * K_K = 0.2487$
- $T_i = 0.5 * T_k = 10.0200$
- $T_d = 0.12 * T_k = 2.4048$

Co dla regulatora dyskretnego daje nam:

- $r_0 = K(\frac{T}{2T_i} + \frac{T_d}{T} + 1) = 1.4508$
- $r_1 = K(\frac{T}{2T_i} - 2\frac{T_d}{T} - 1) = -2.6343$
- $r_2 = \frac{KT_d}{T} = 1.1959$

4 Symulacja algorytmu PID

Do symulacji zostały użyte współczynniki obliczone w poprzednich podpunktach. Do symulacji użyto skoku o wartości 1.

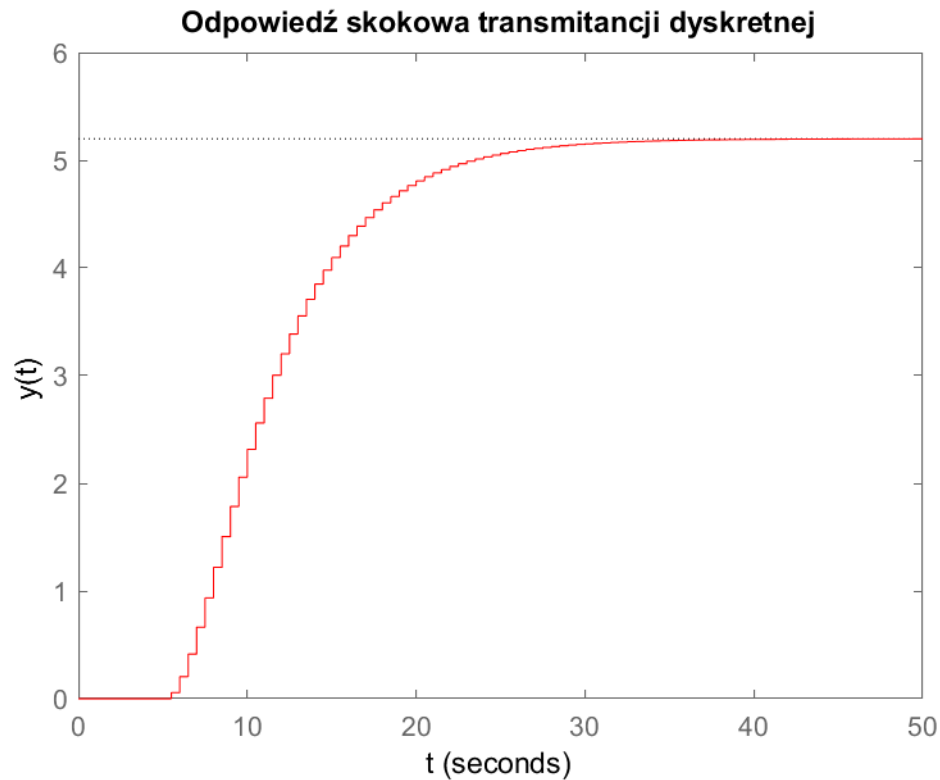

5 Dobieranie parametrów algorytmu DMC

5.1 D - horyzont dynamiki

Horyzont dynamiki może zostać określony na podstawie wzmocnienia statycznego i okresu próbkowania, ze wzoru:

$$D = \frac{K}{T_p}$$

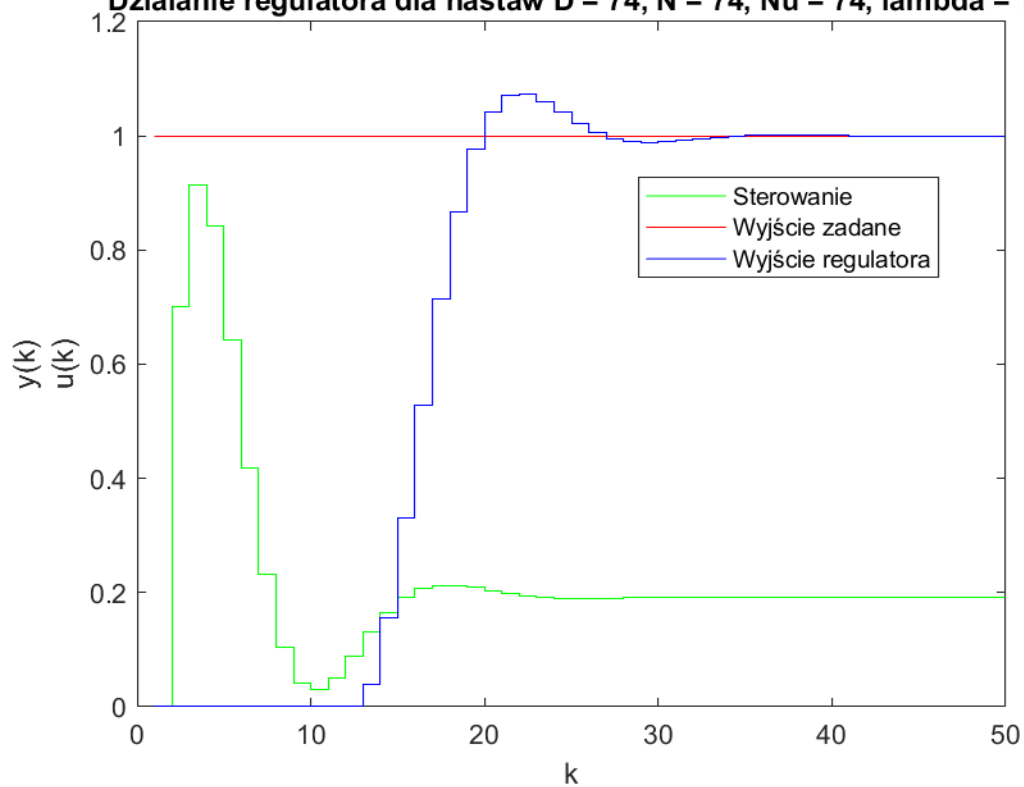

Możemy zauważyć, że w chwili $t = 37$ s odpowiedź skokowa praktycznie przestaje się zmieniać. Dlatego po wyznaczeniu wyszło mi $D = 74$.

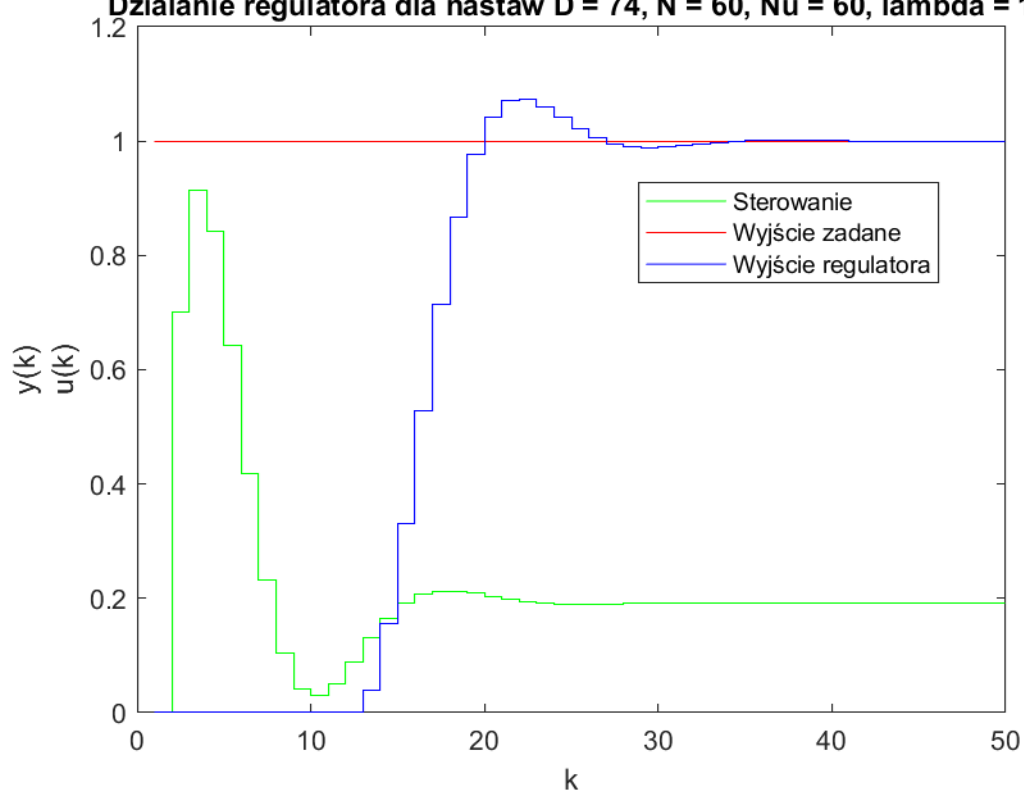
5.2 N - horyzont predykcji

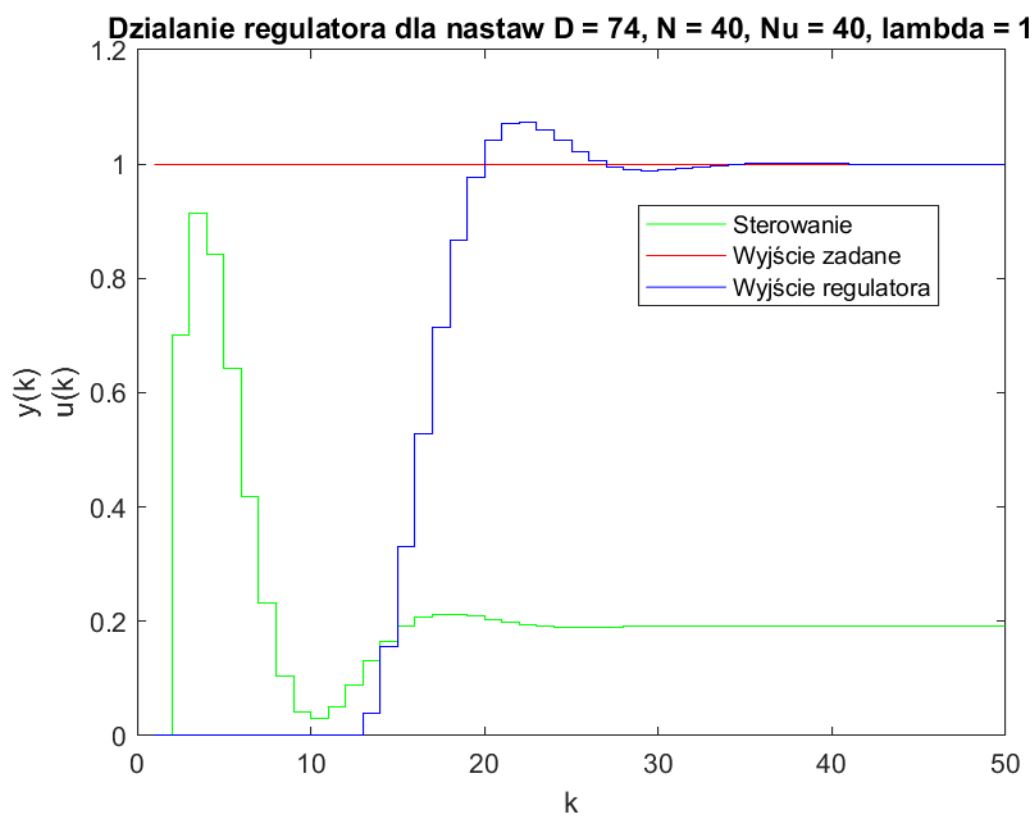
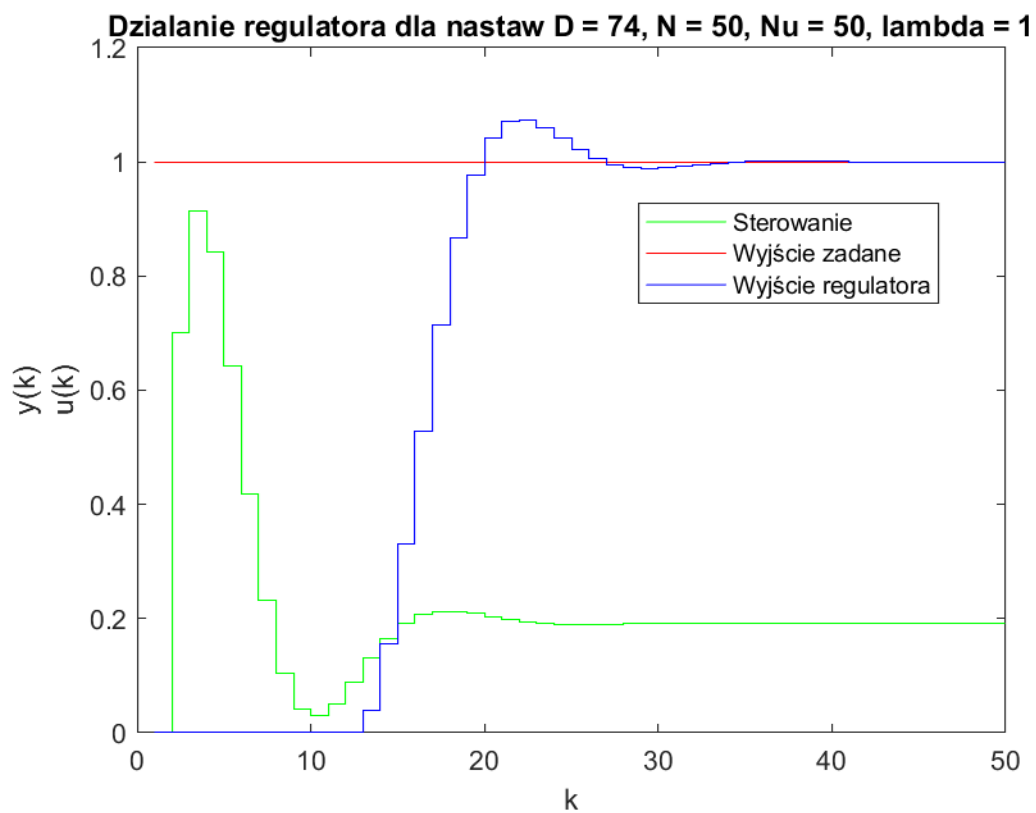
Do wyznaczenia optymalnego horyzontu predykcji zmniejszałem jego wartość od wartości D aż do wartości powodującej oscylacje. Jako wartość horyzontu wybrałem najmniejszy horyzont niepowodujący znaczących oznak oscylacji.

Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 74$, $Nu = 74$, $\lambda = 1$

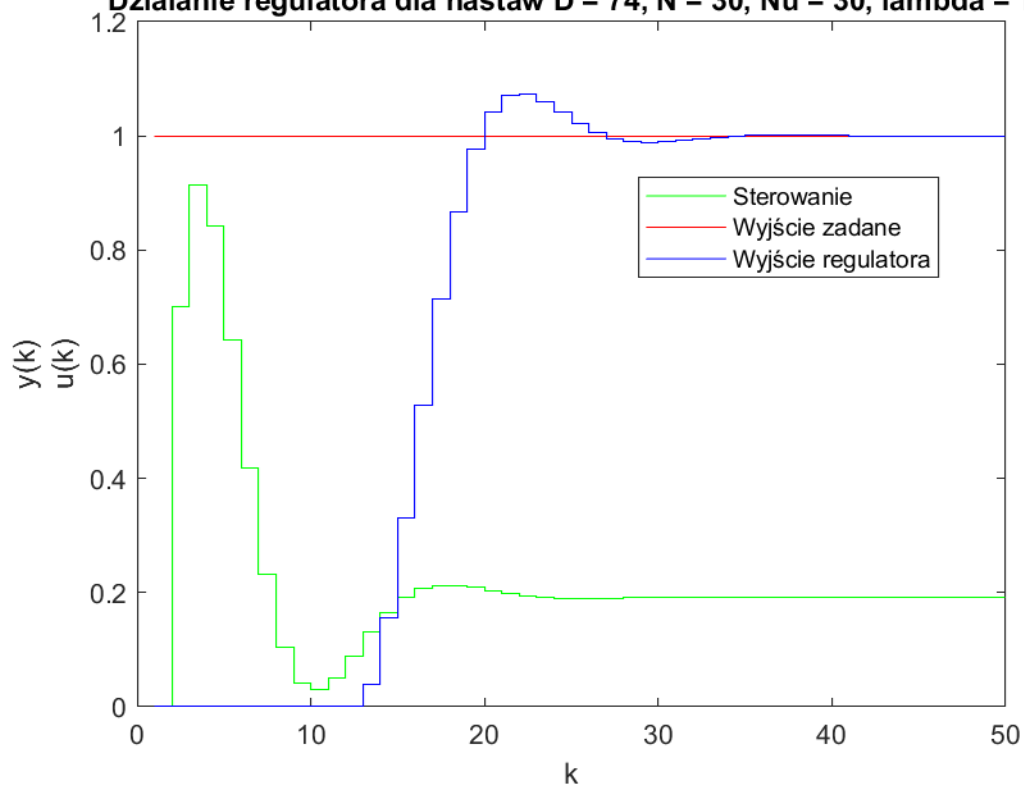
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 60$, $Nu = 60$, $\lambda = 1$

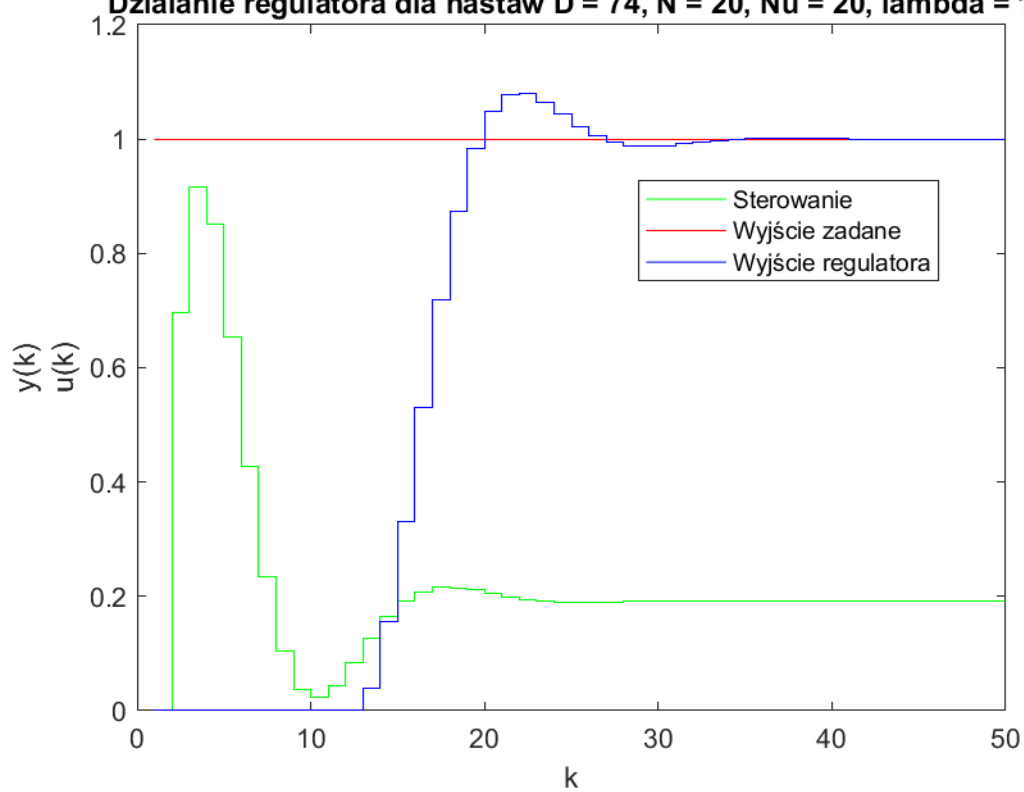

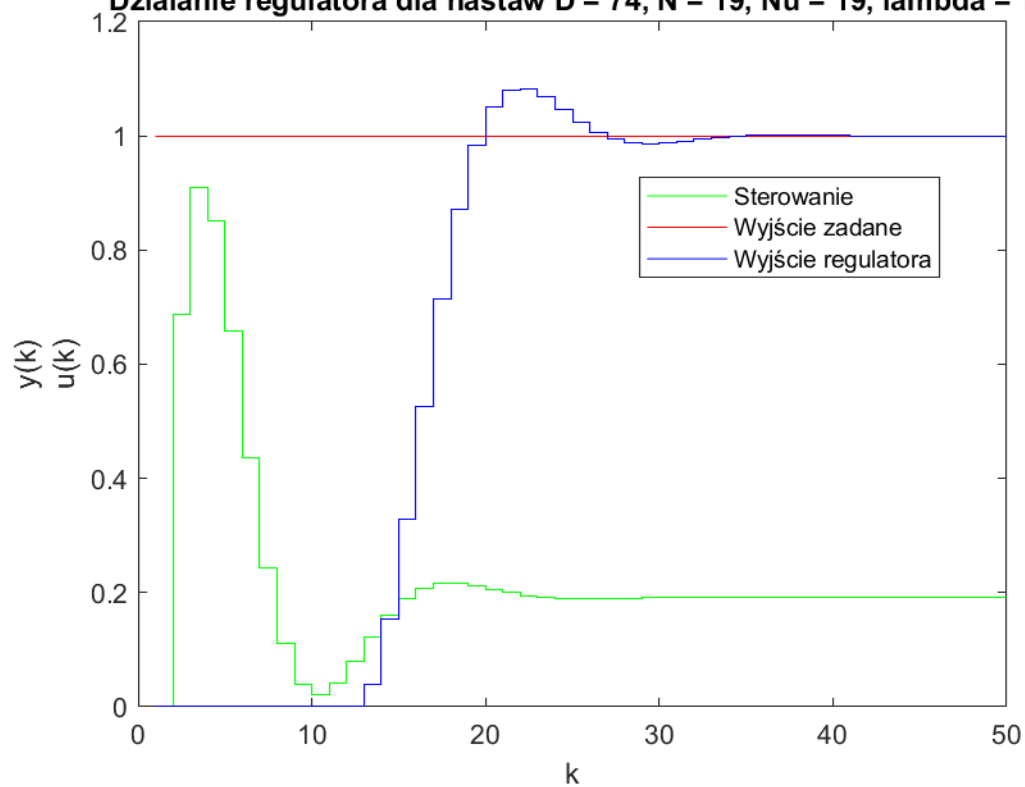
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 30$, $Nu = 30$, $\lambda = 1$

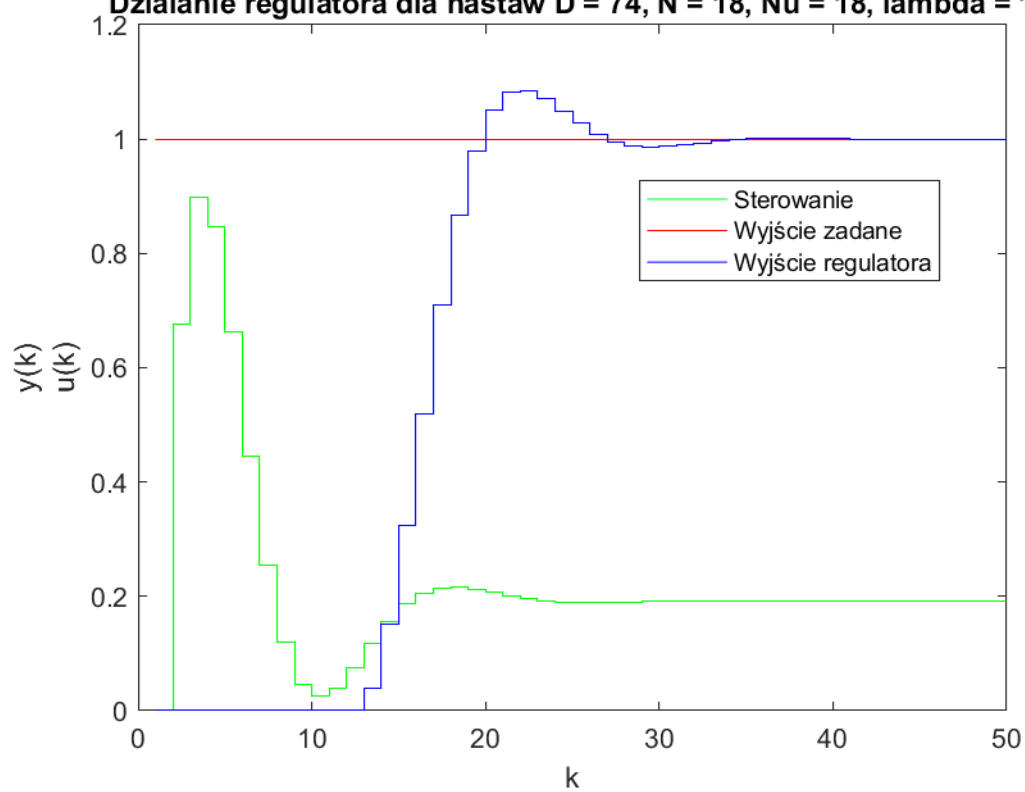
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 20$, $Nu = 20$, $\lambda = 1$

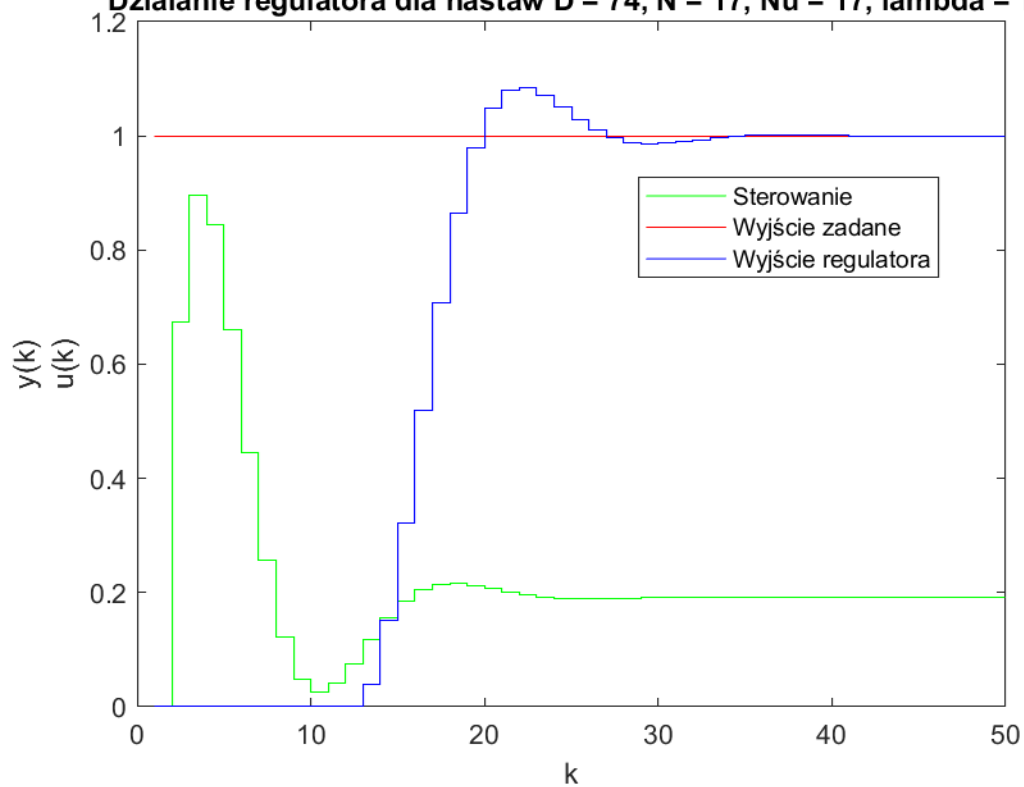
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 19$, $Nu = 19$, $\lambda = 1$

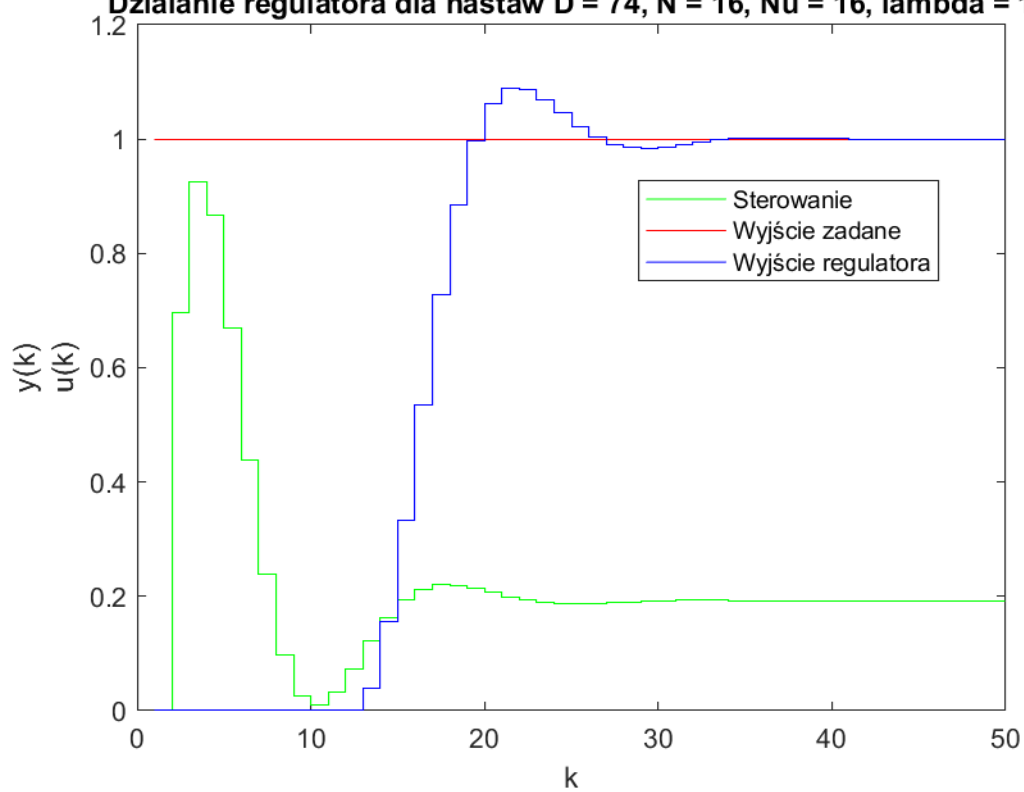
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 18$, $Nu = 18$, $\lambda = 1$

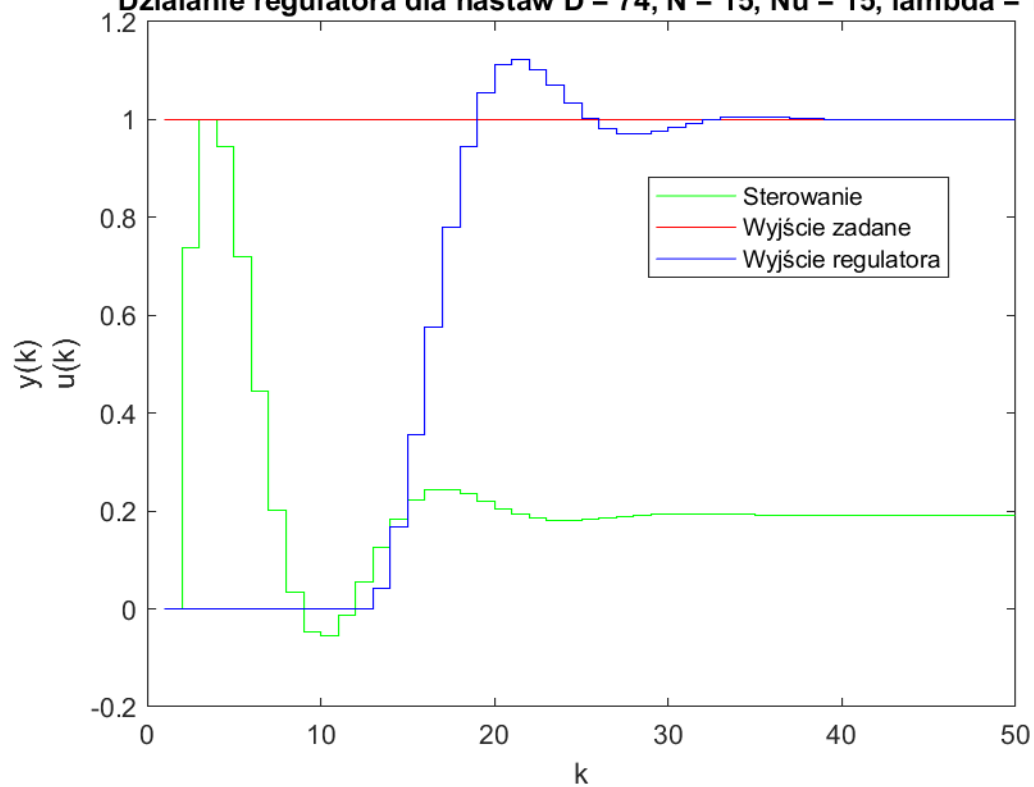
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 17$, $Nu = 17$, $\lambda = 1$

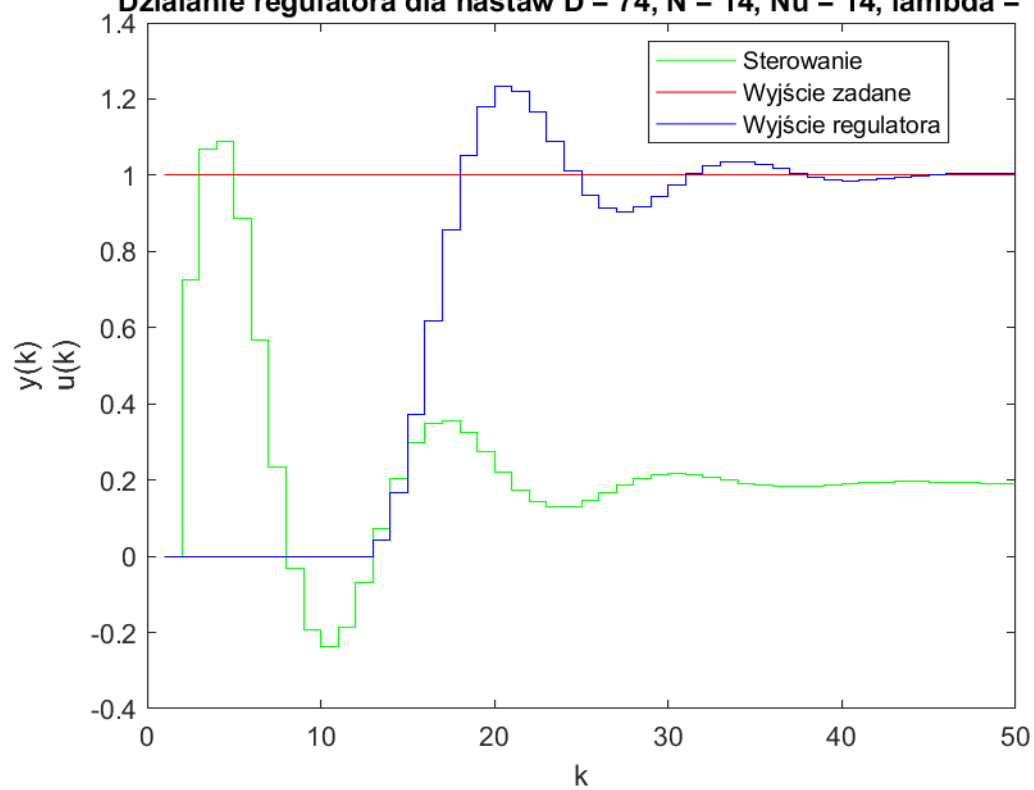
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 16$, $\lambda = 1$

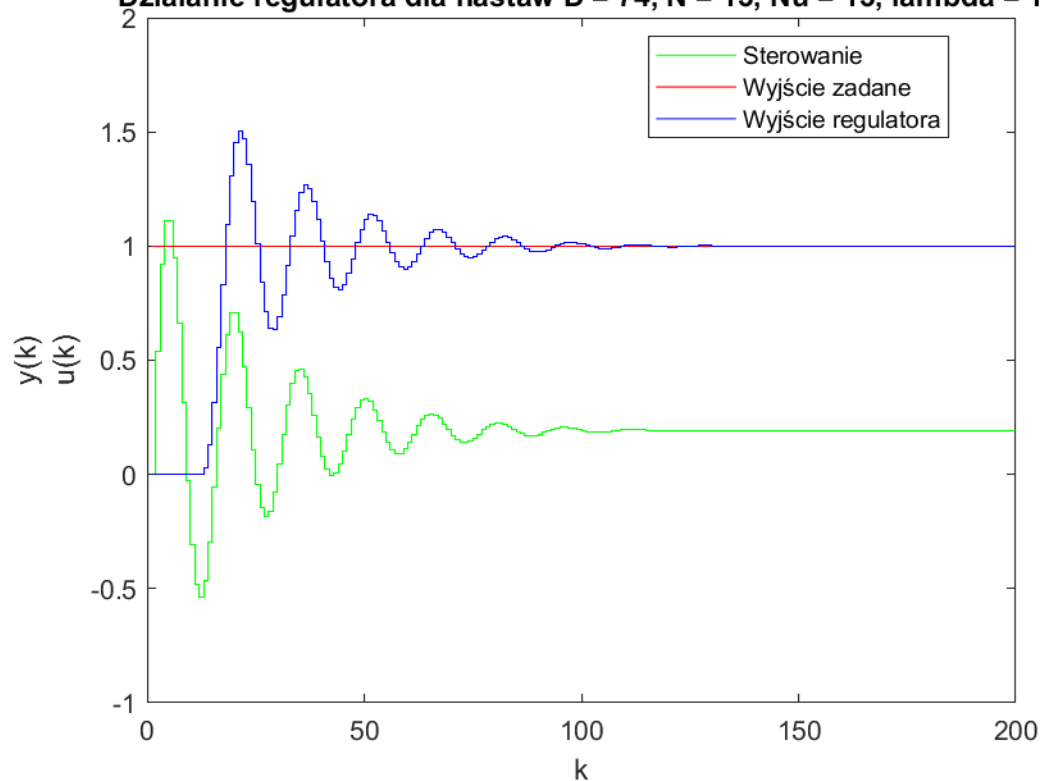
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 15$, $Nu = 15$, $\lambda = 1$

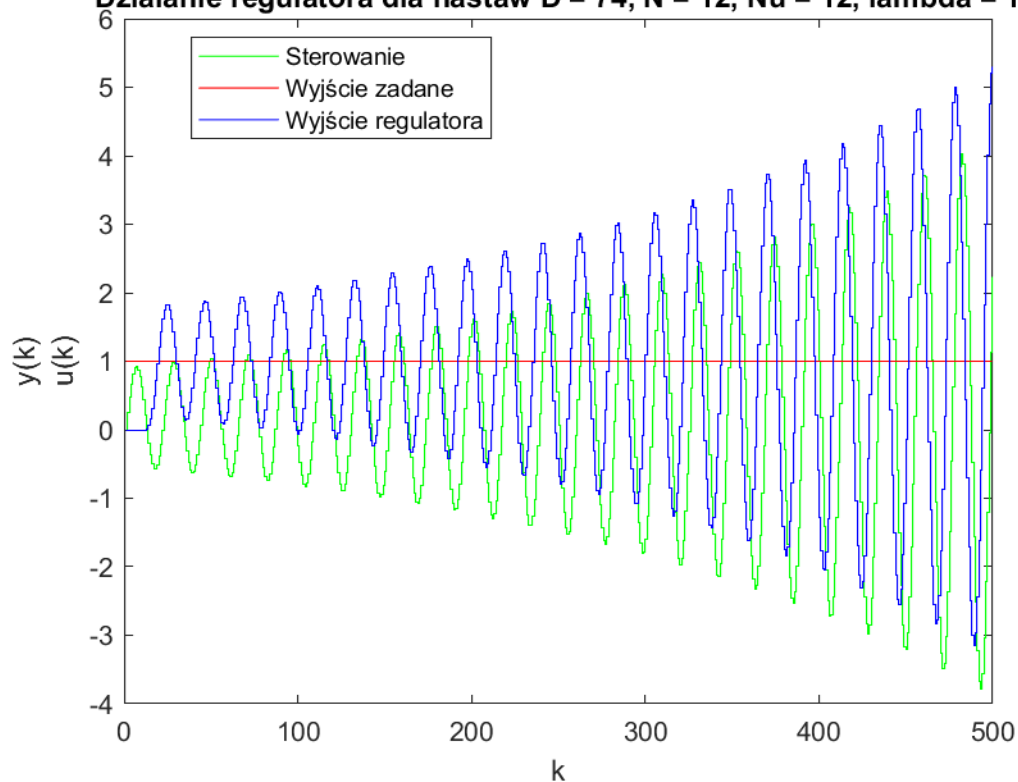
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 14$, $Nu = 14$, $\lambda = 1$

Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 13$, $Nu = 13$, $\lambda = 1$

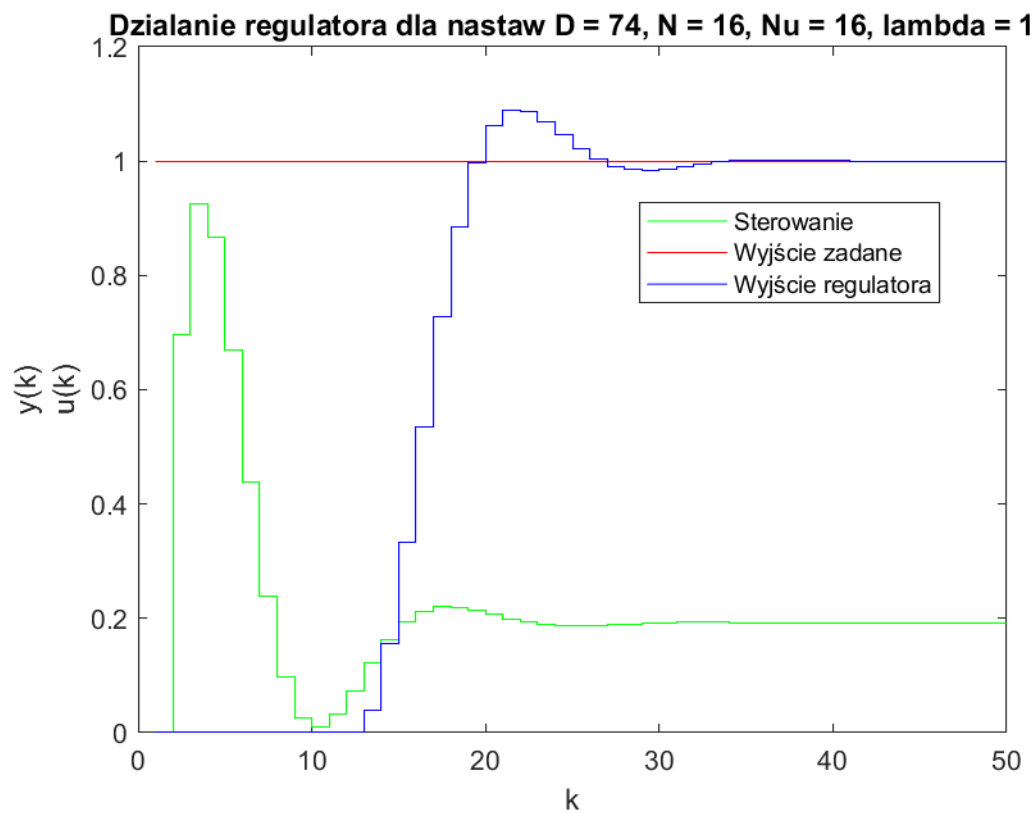
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 12$, $Nu = 12$, $\lambda = 1$

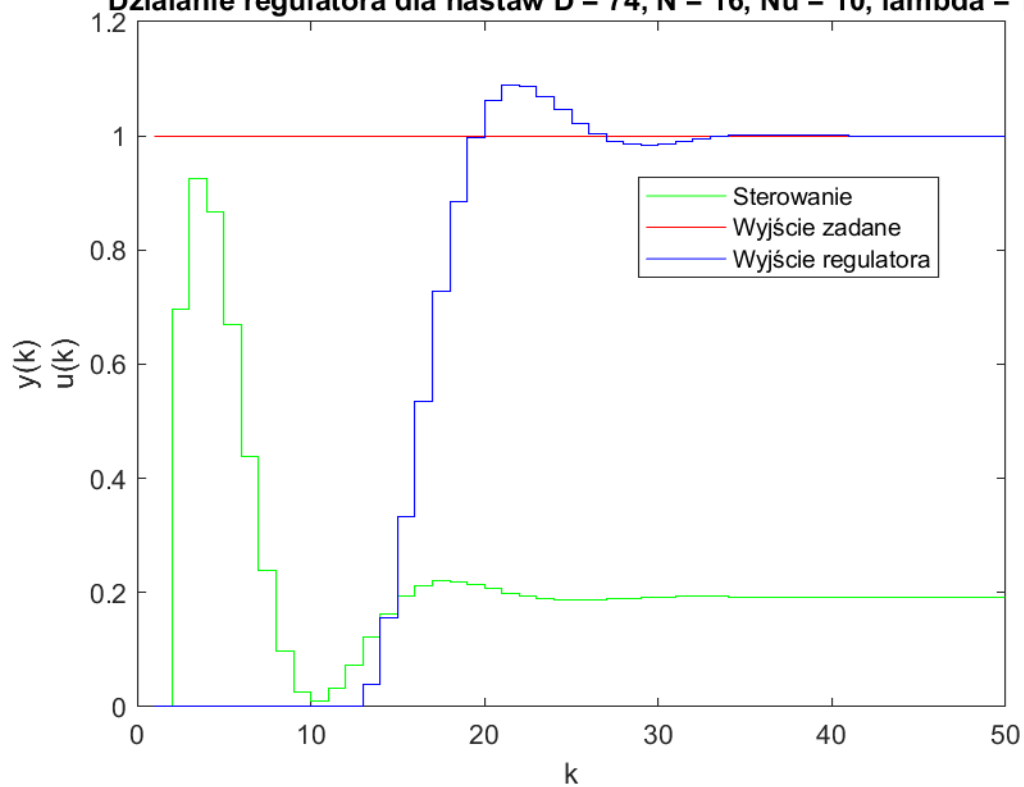
Ostatecznie postanowiłem wybrać $N = 16$, jest możliwie niski i nie wprowadza oscylacji do działania regulatora. Dla coraz niższych horyzontów oscylacje narastają, aż przy $N = 12$ stają się one niegasnące.

5.3 N_u - horyzont sterowania

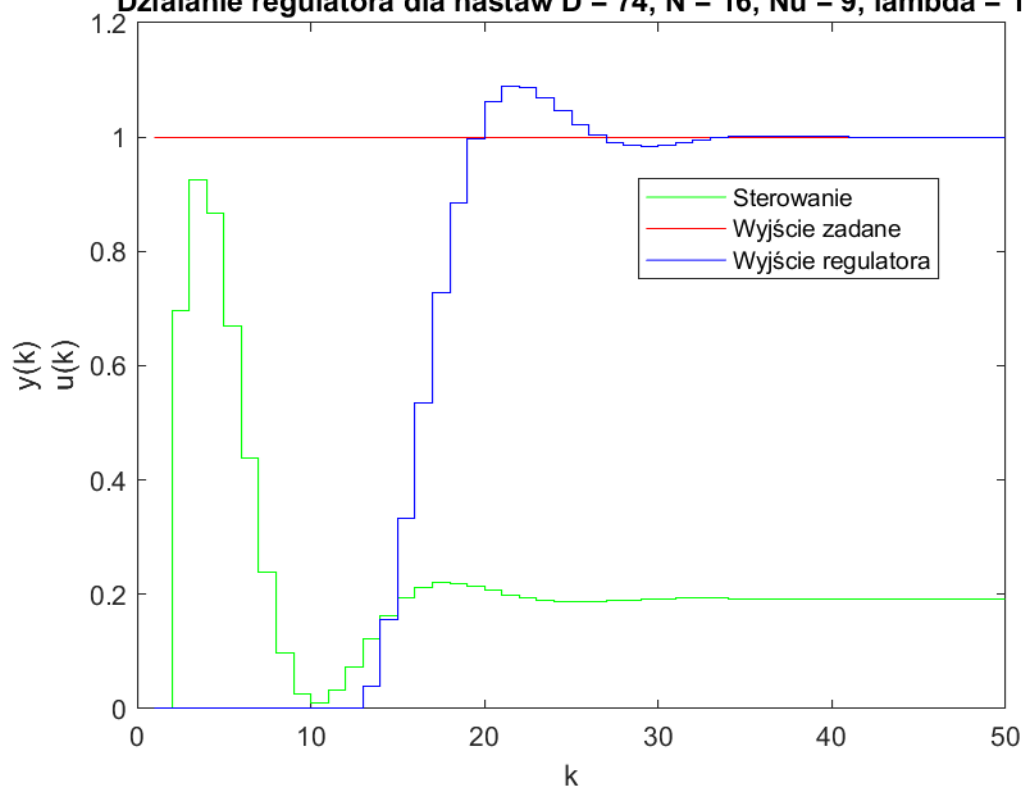
Do wyznaczenia optymalnego horyzontu sterowania zmniejszałem jego wartość do momentu, kiedy zaczął nie zaczął pogarszać działania regulatora.

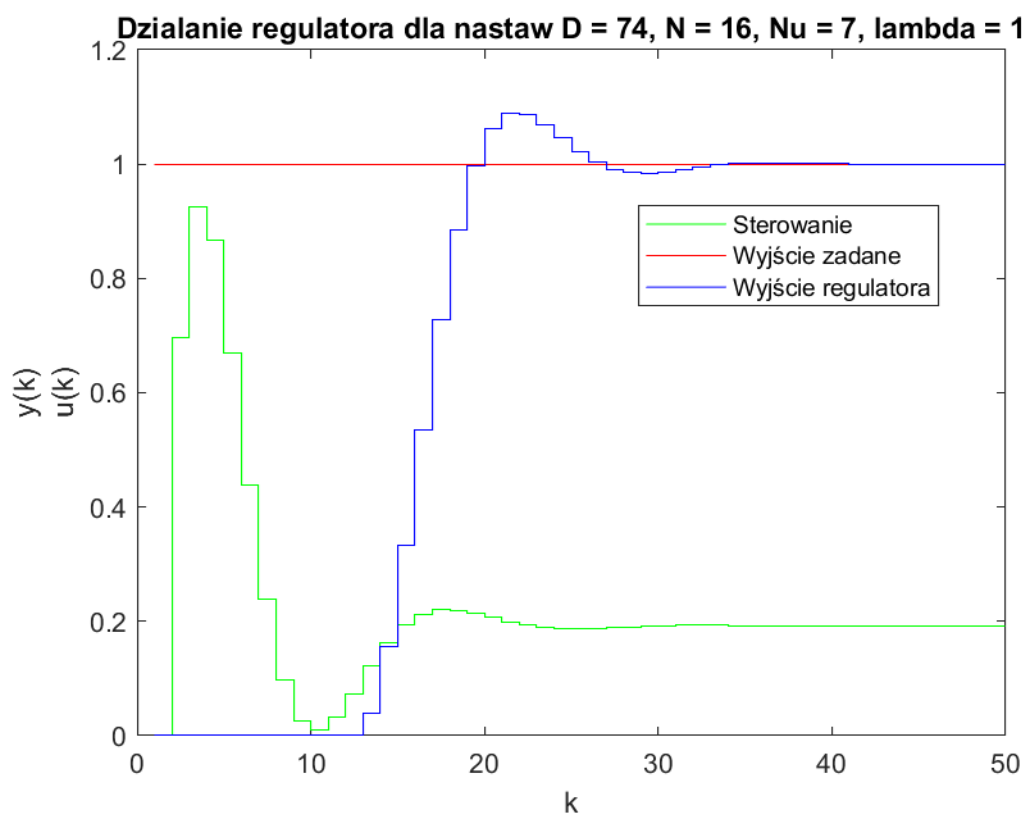
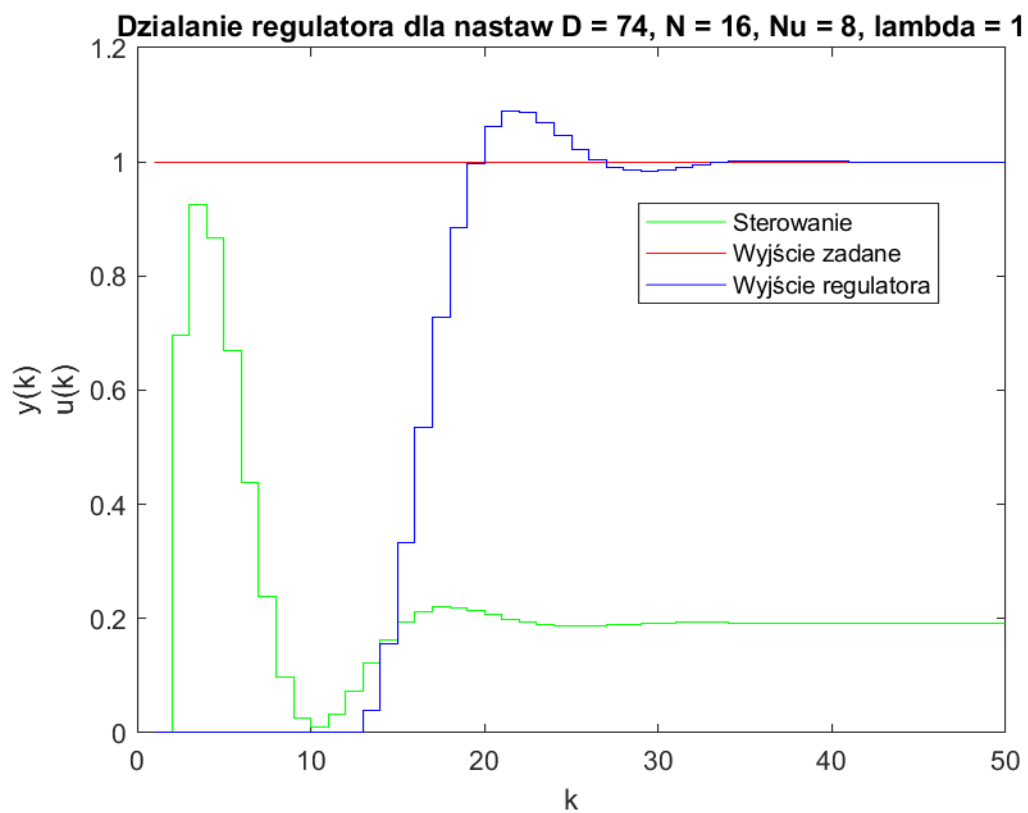

Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 10$, $\lambda = 1$

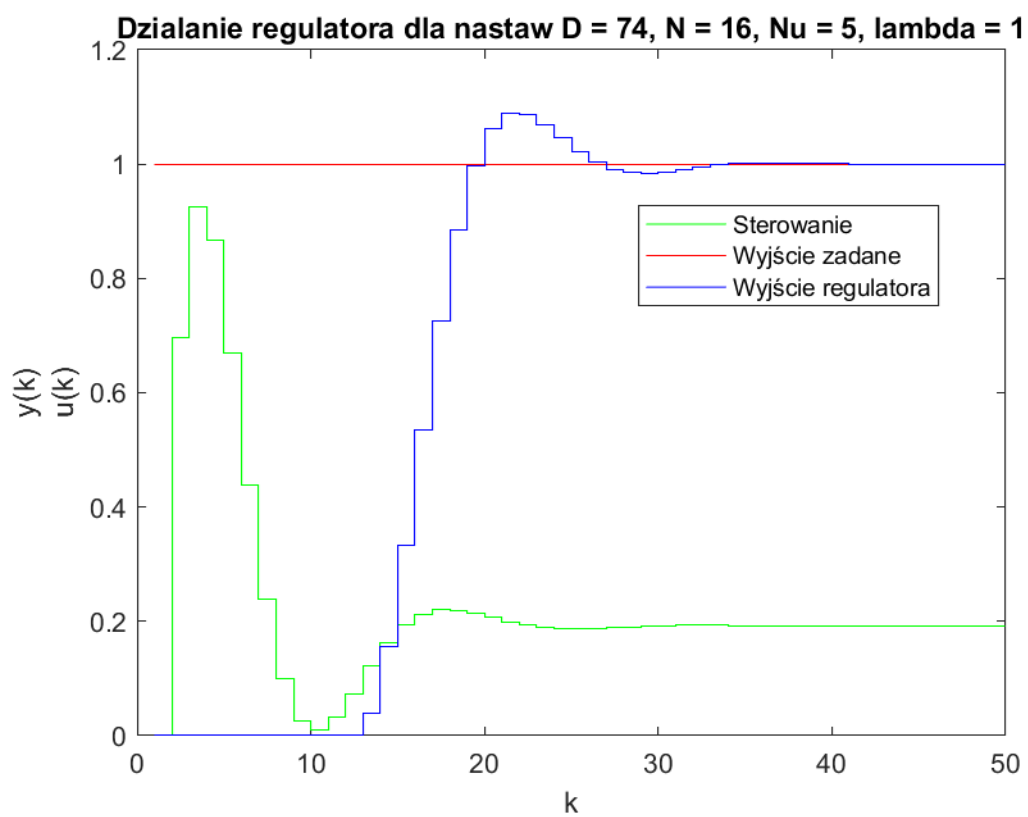
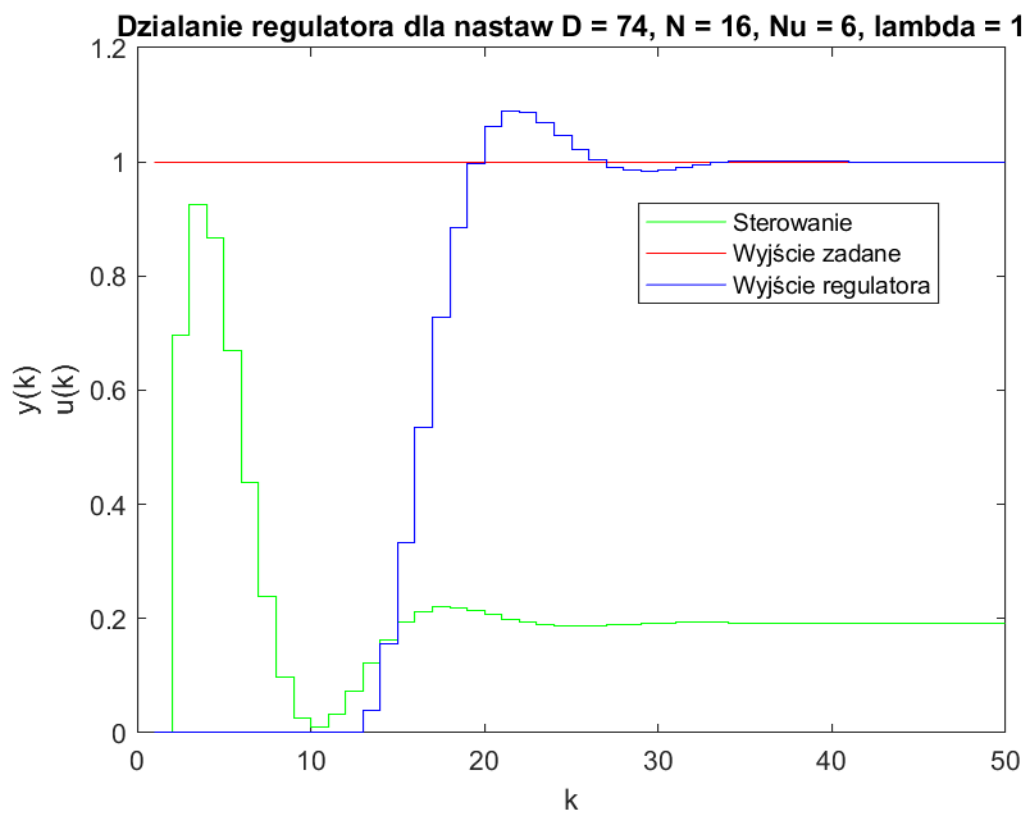

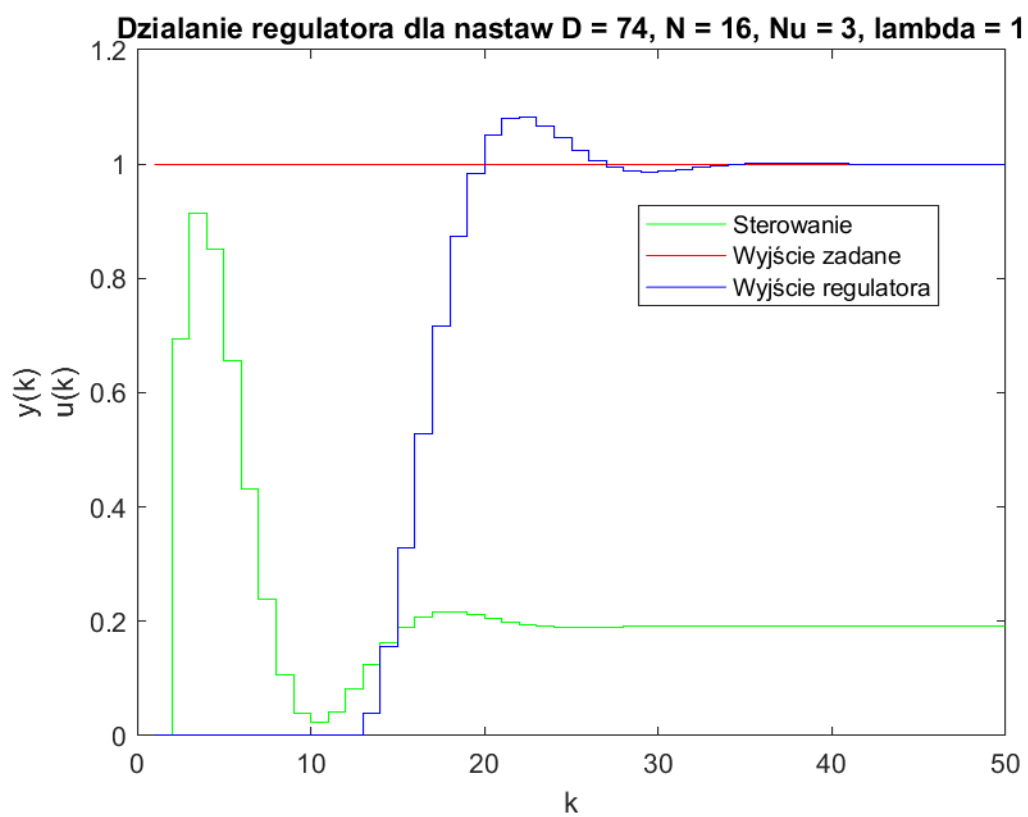
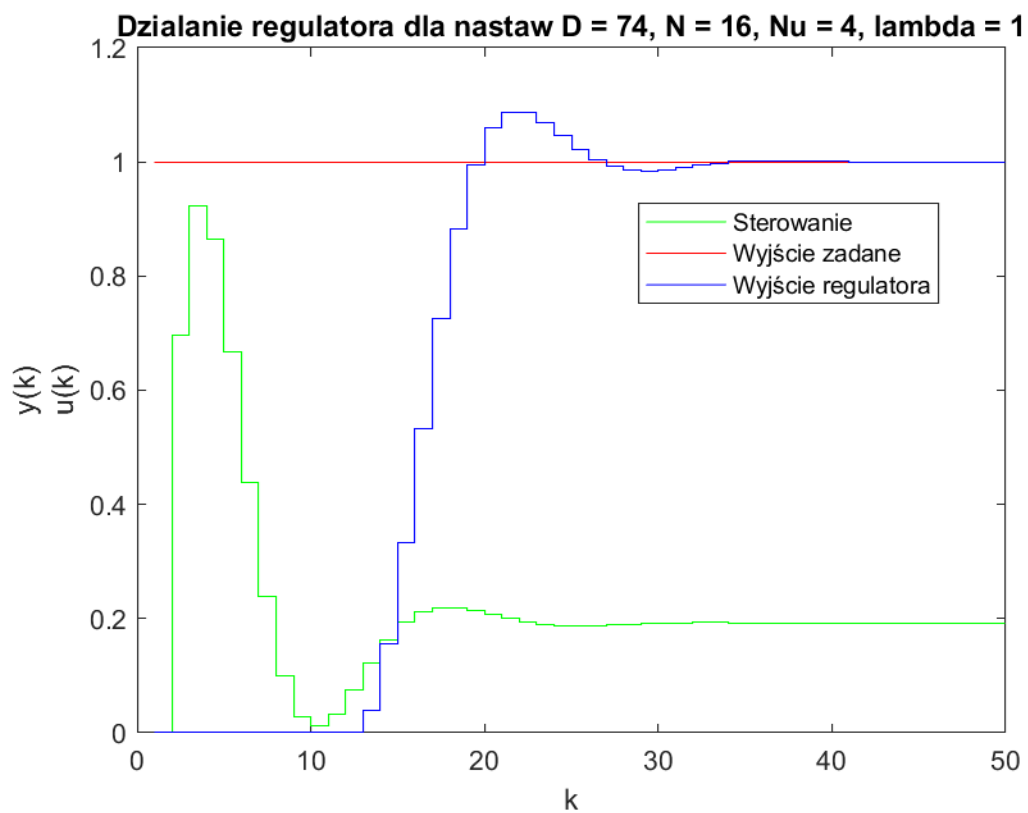
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 9$, $\lambda = 1$

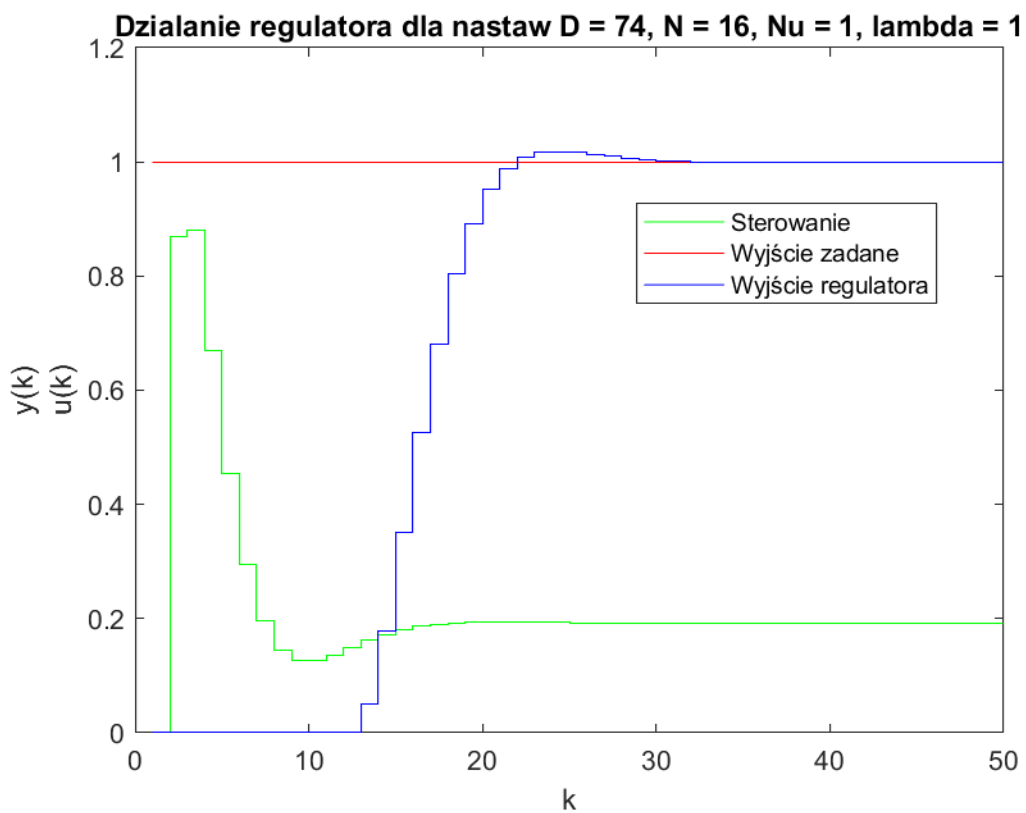
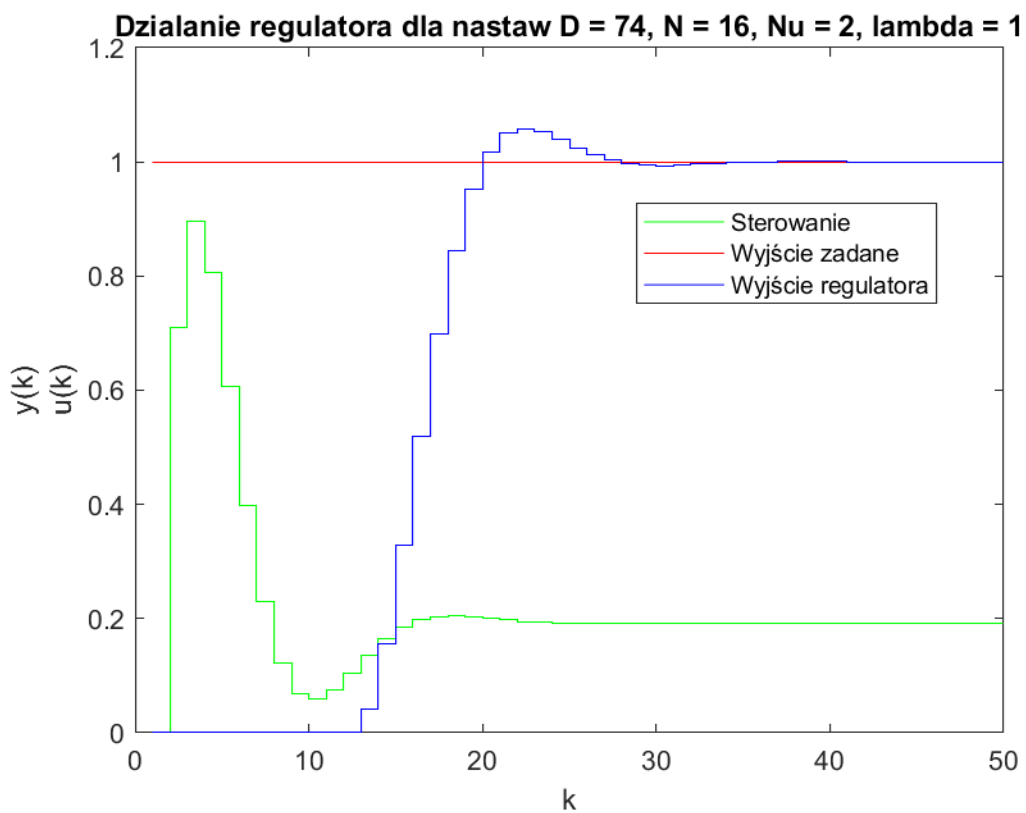

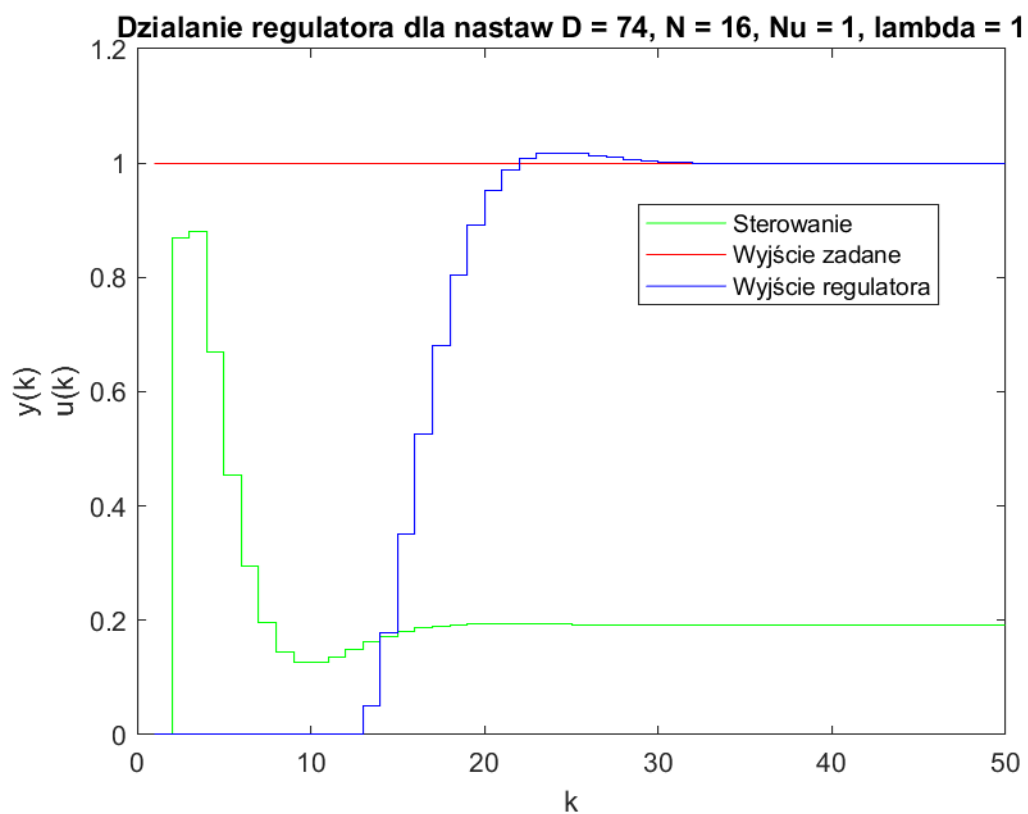
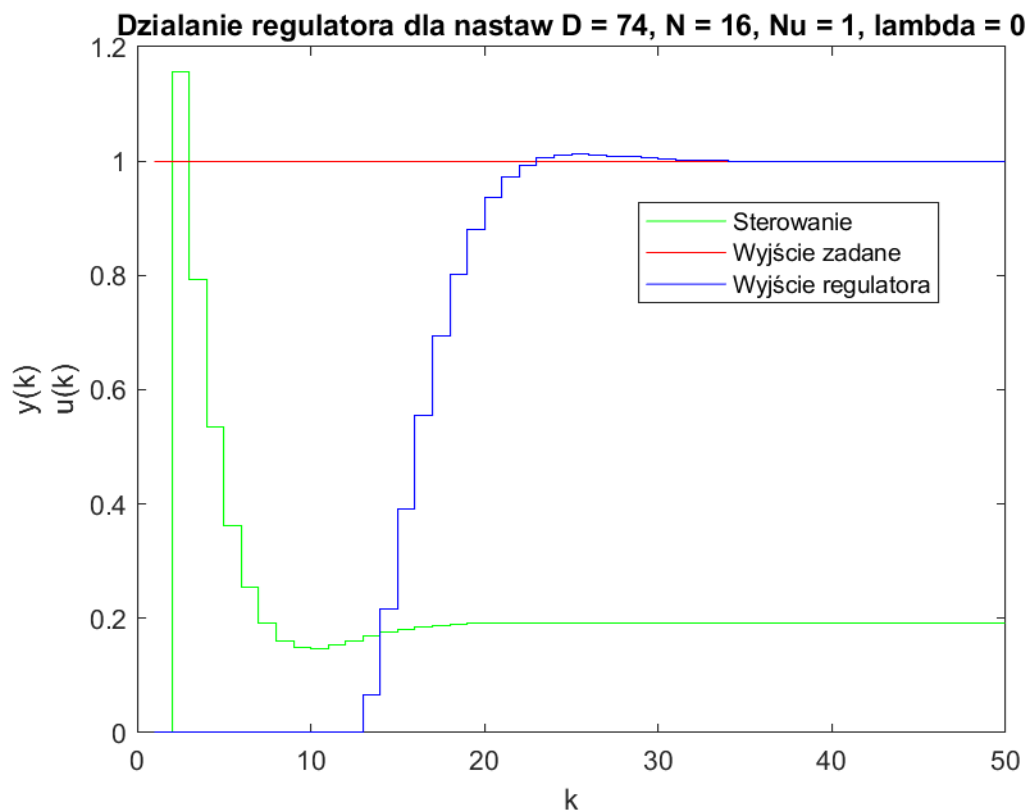

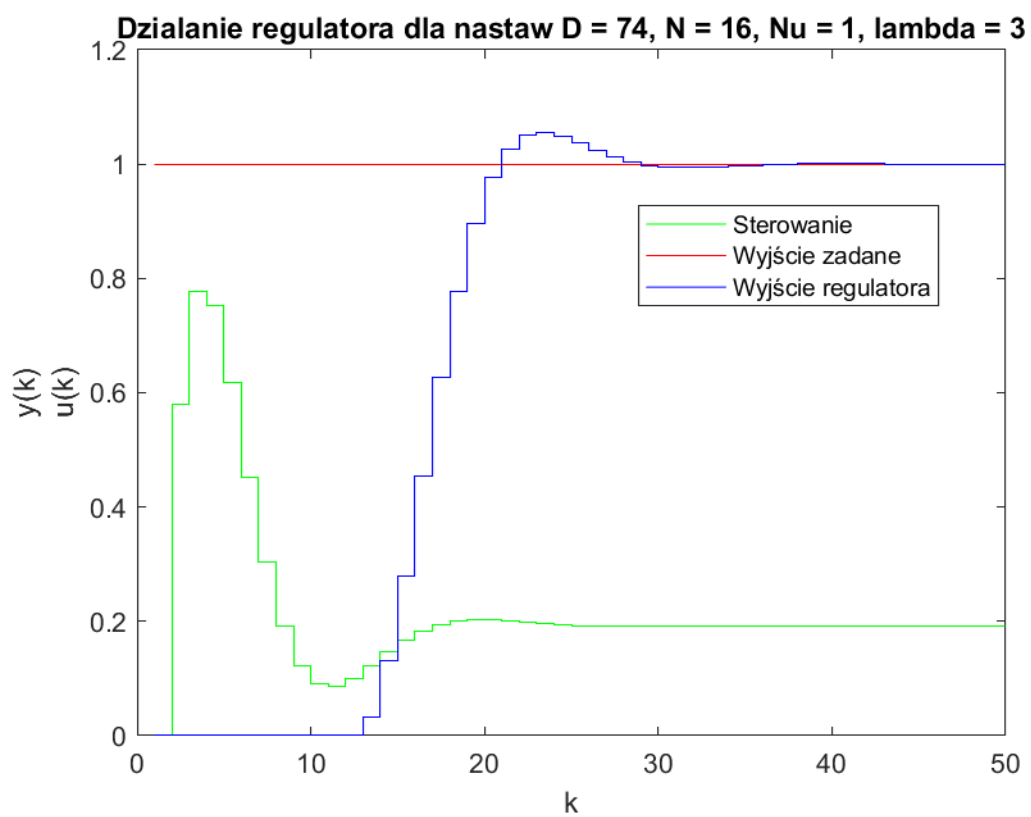
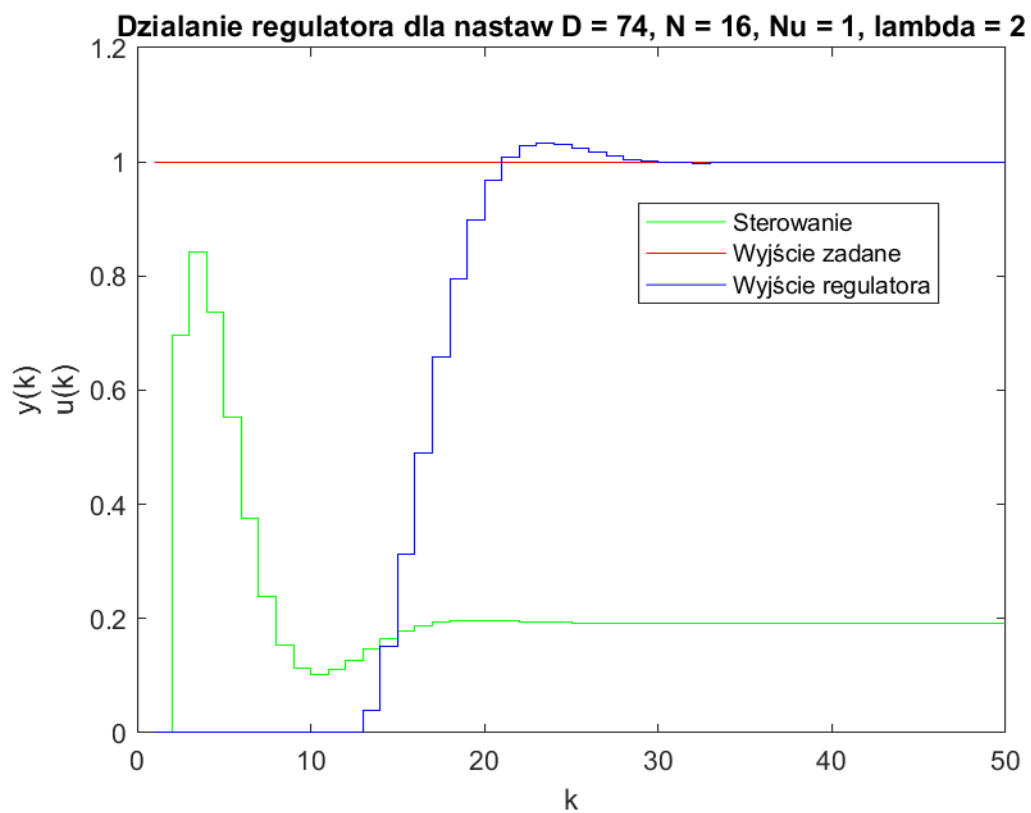

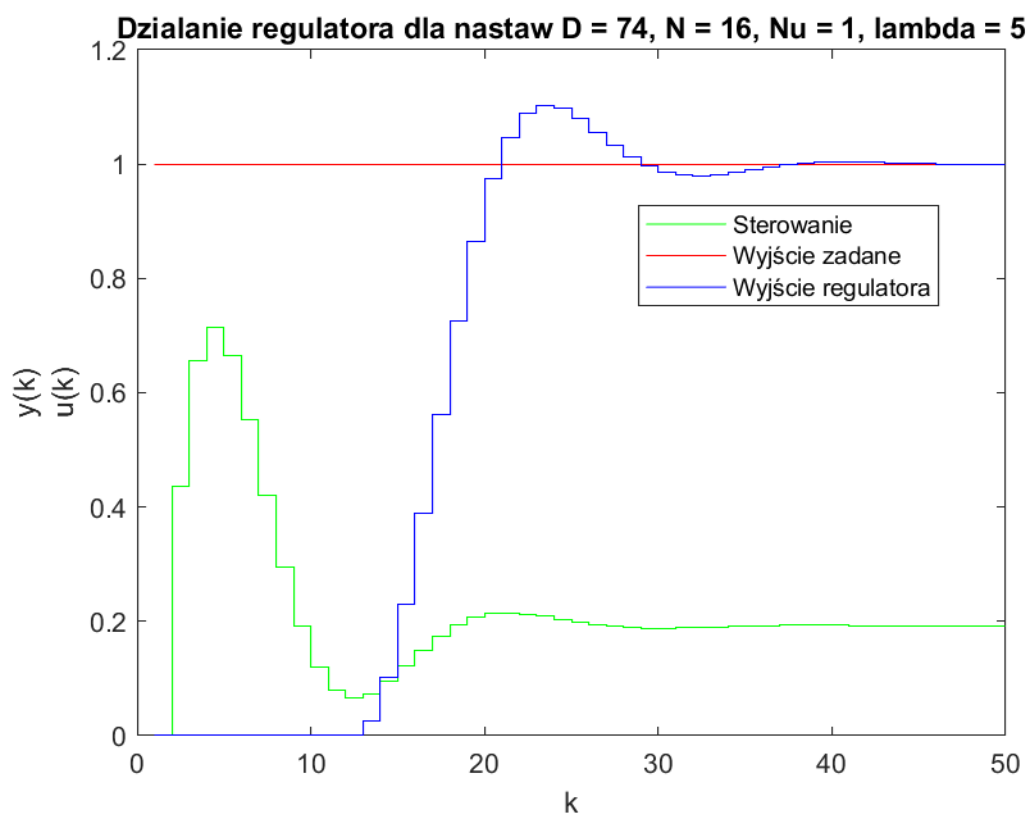
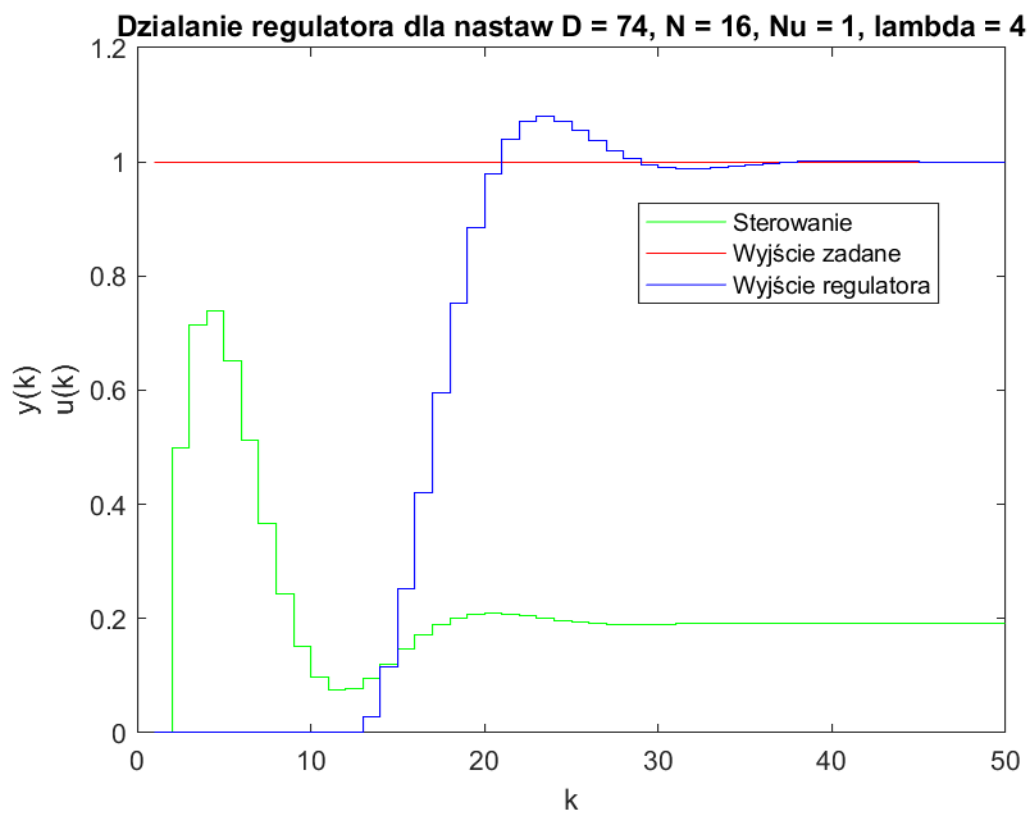

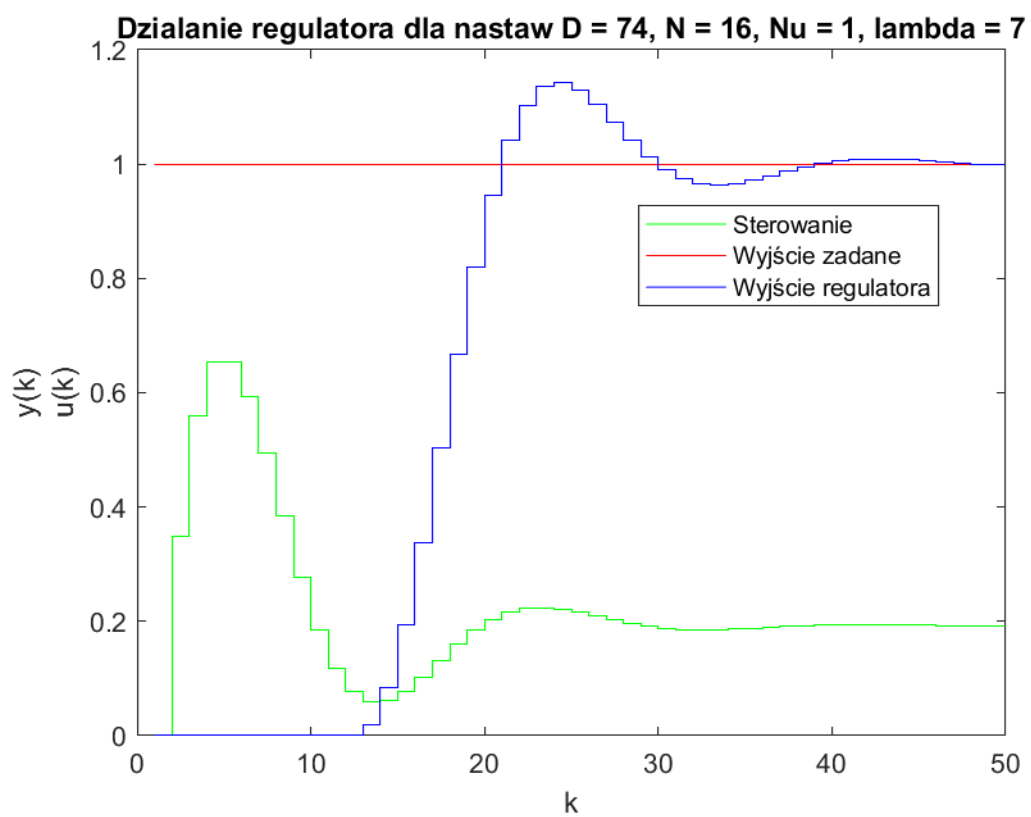
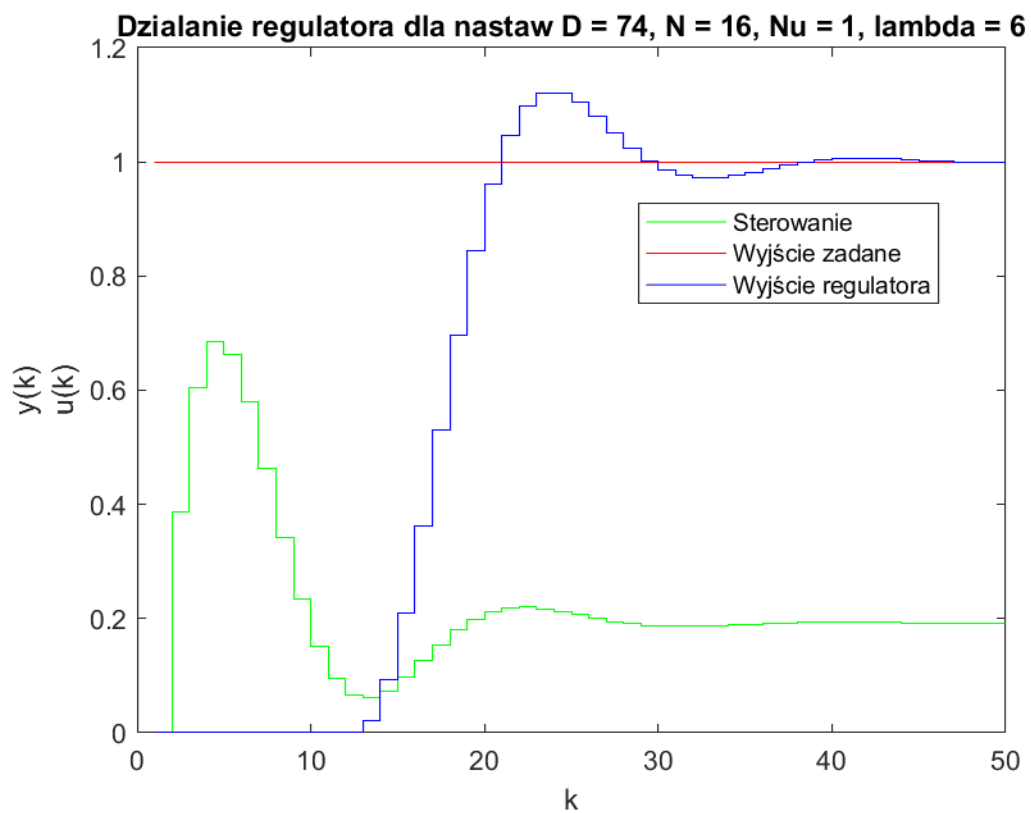
Jak można zauważyć zmniejszanie horyzontu sterowania nie tylko nie pogarsza, a nawet poprawia właściwości regulatora. Sprawia, że szybciej stabilizuje się na wartości zadanej. Najlepszymi właściwościami charakteryzuje się $N_u = 1$.

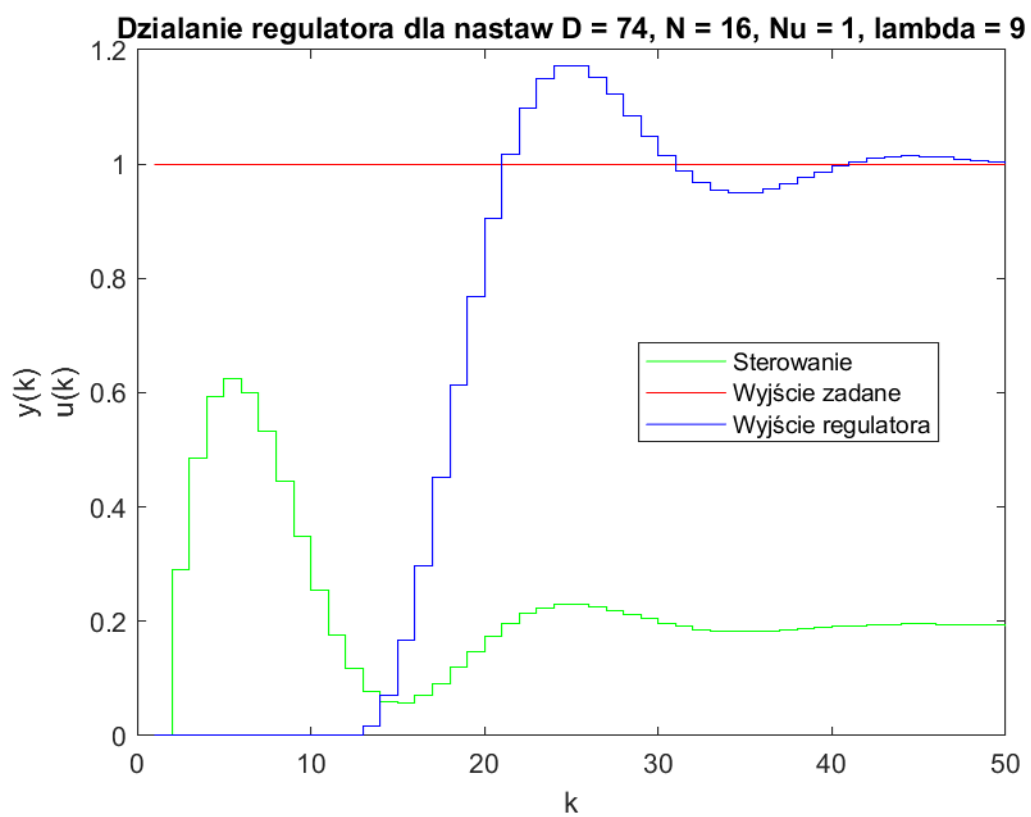
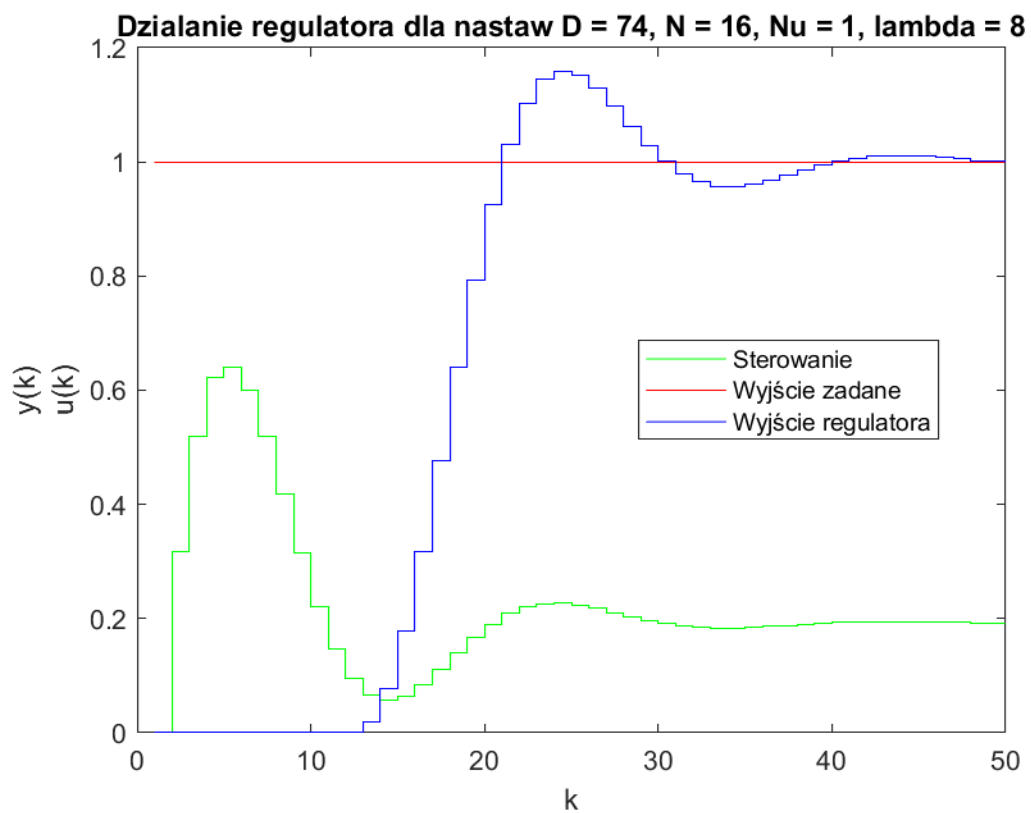
5.4 λ - współczynnik kary za szybkość zmian sterowania

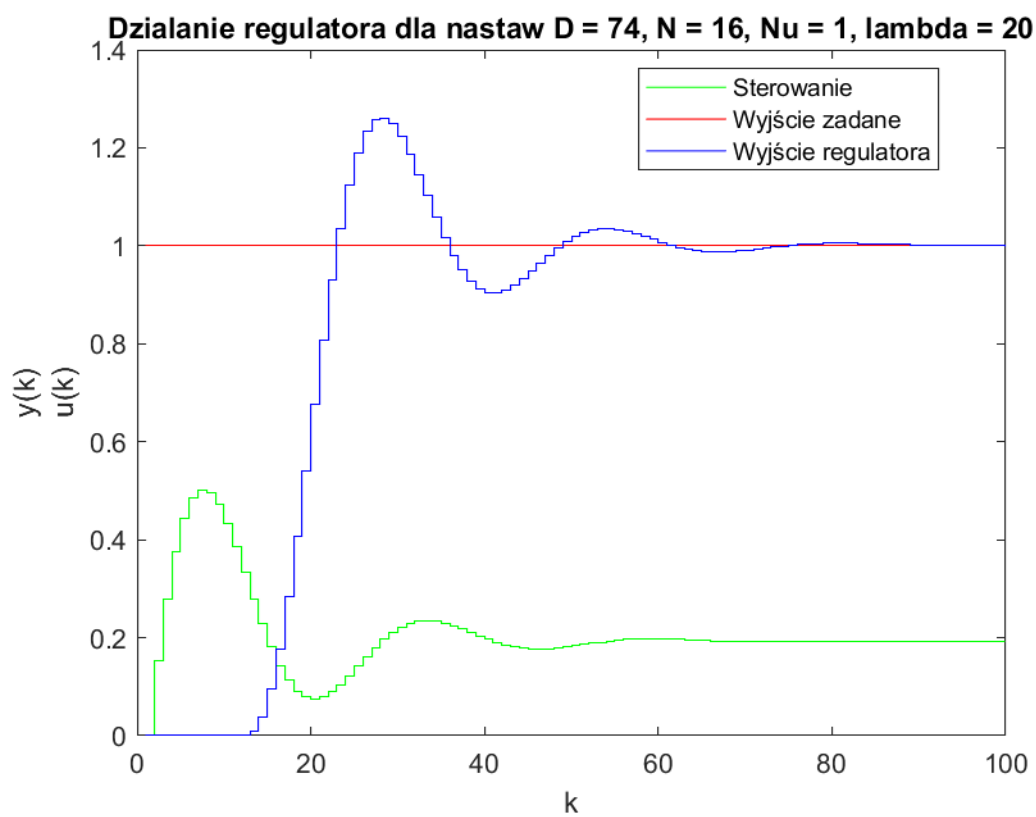
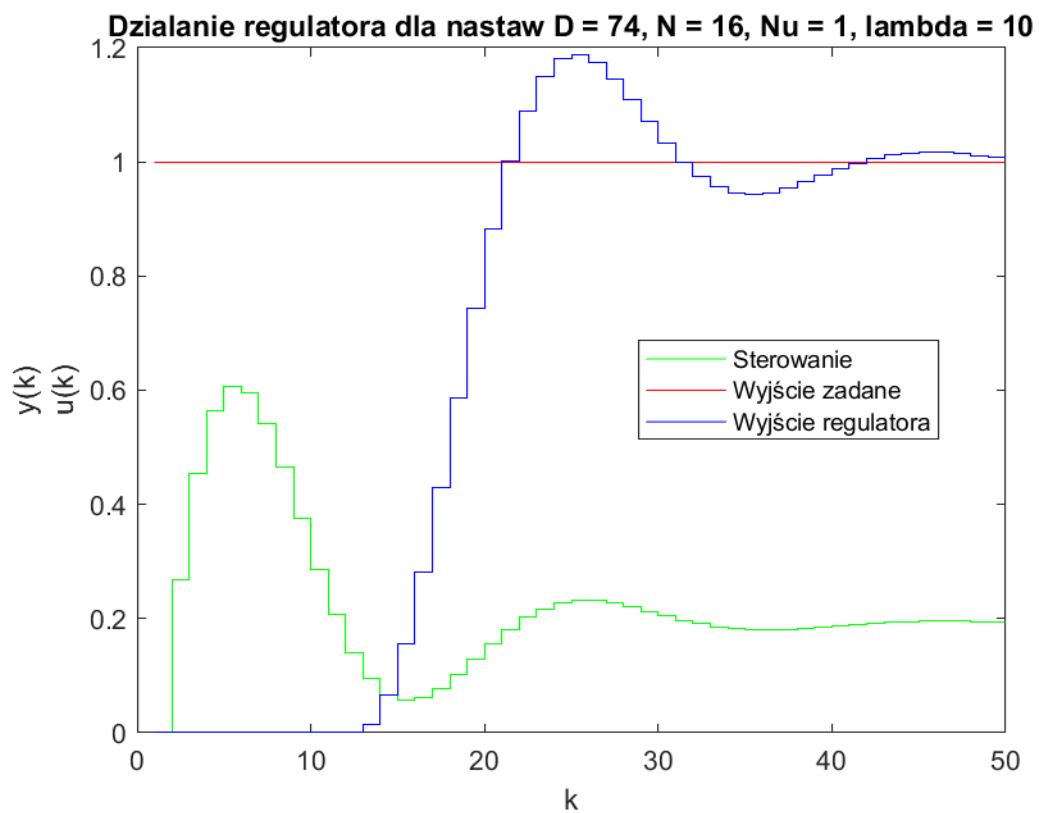

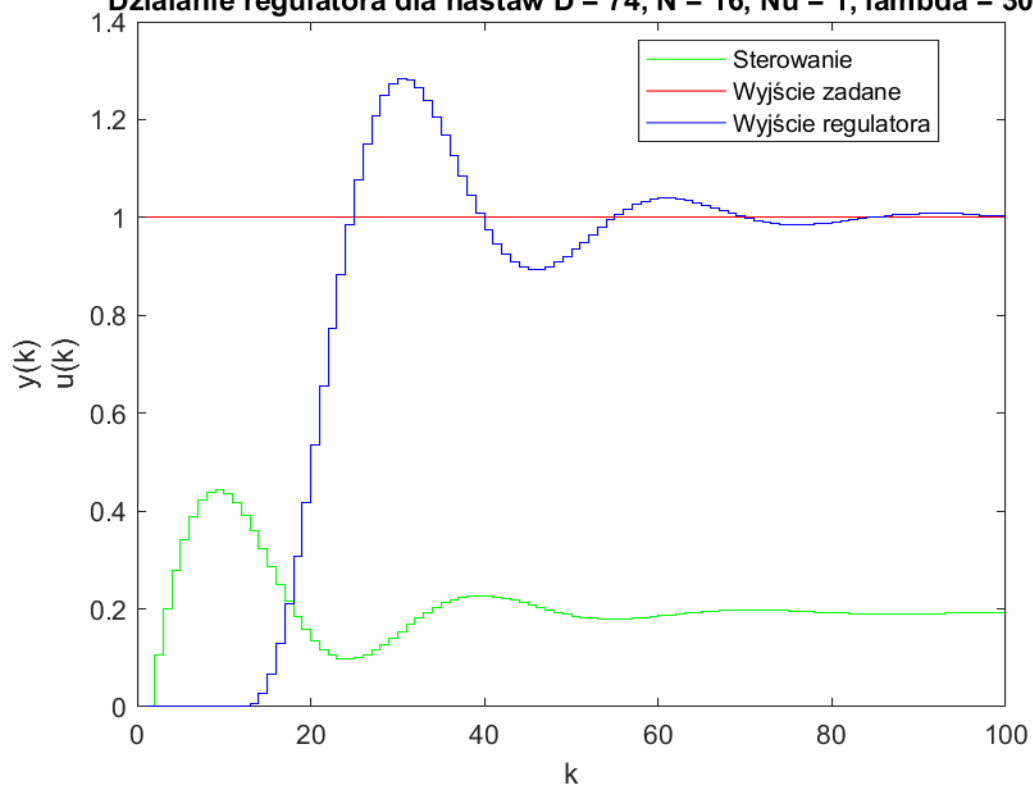

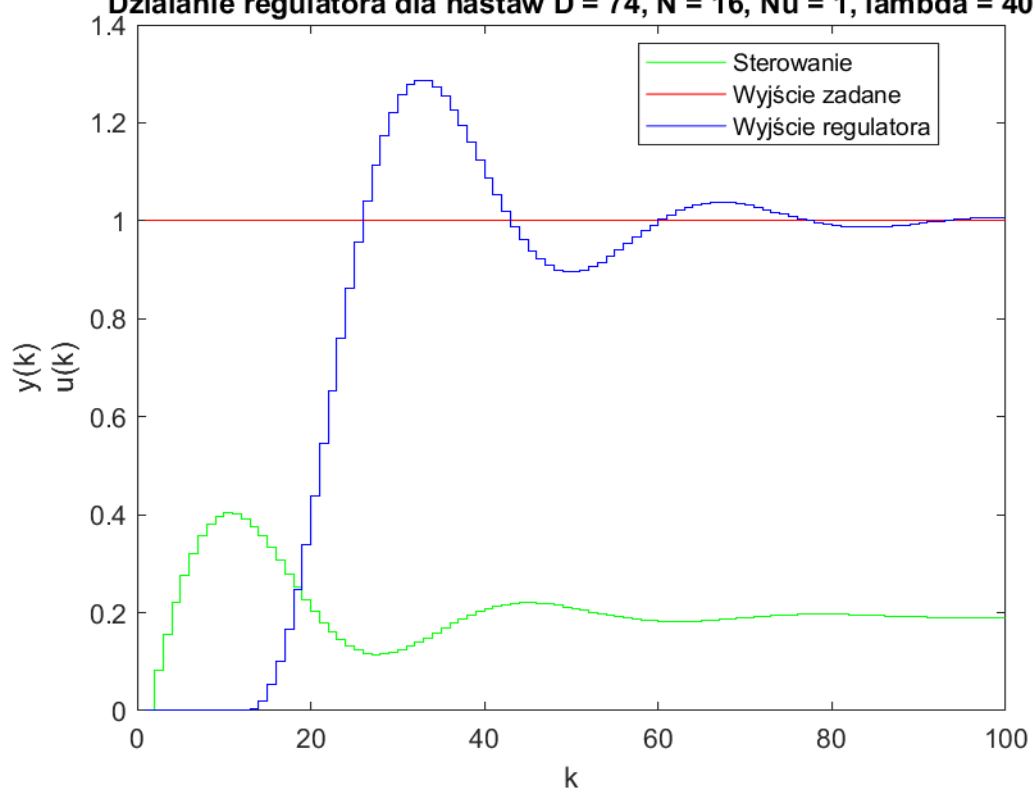

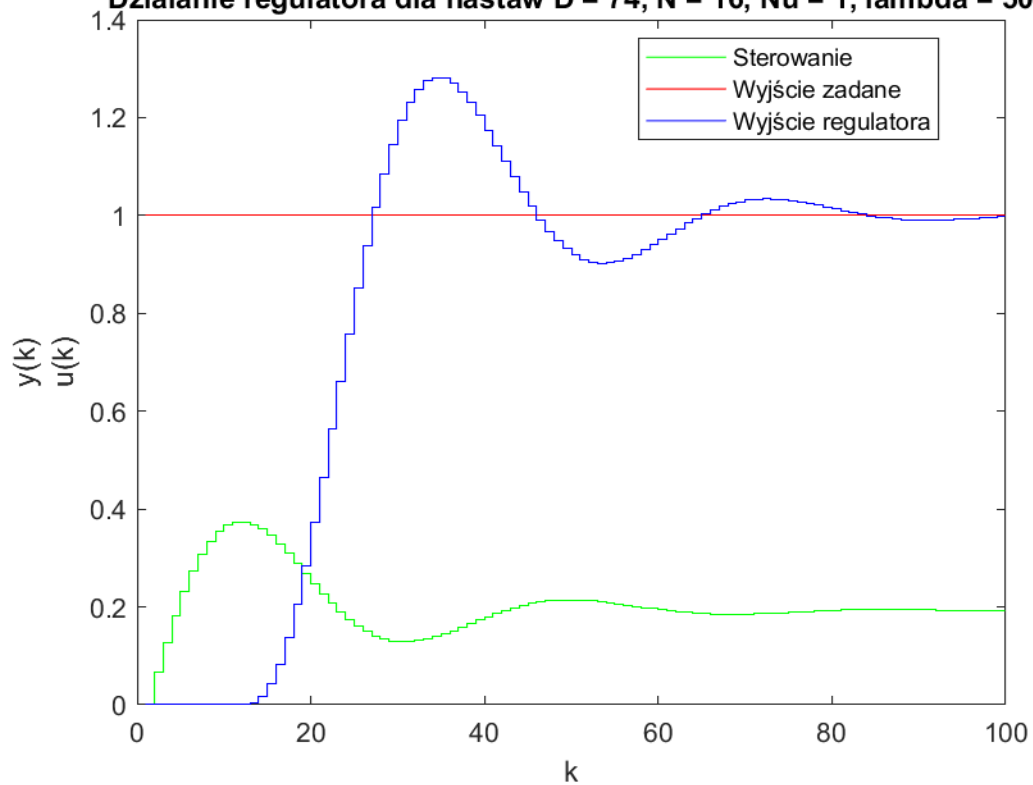
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 1$, $\lambda = 30$

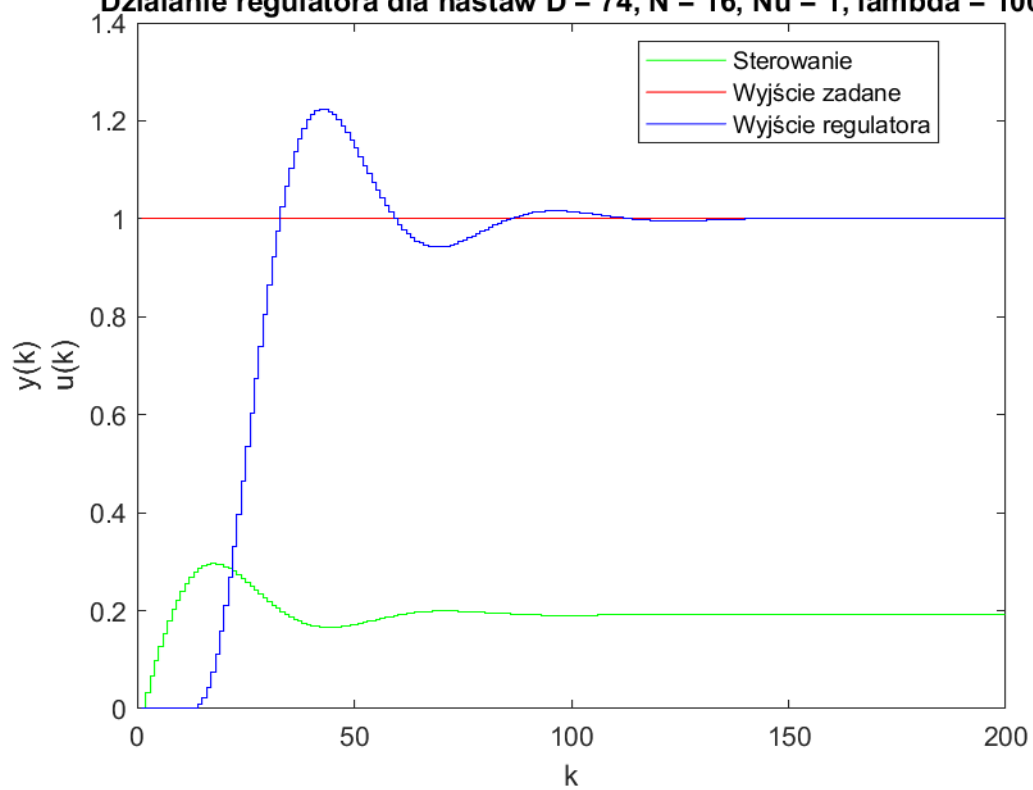
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 1$, $\lambda = 40$

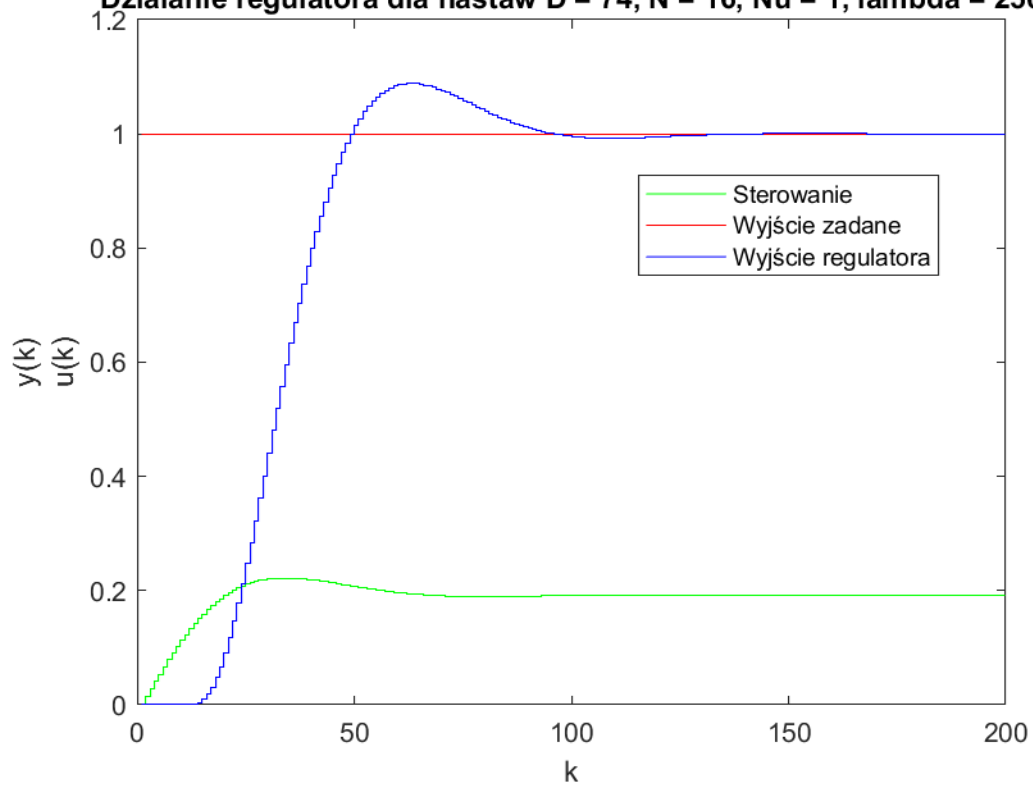
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 1$, $\lambda = 50$

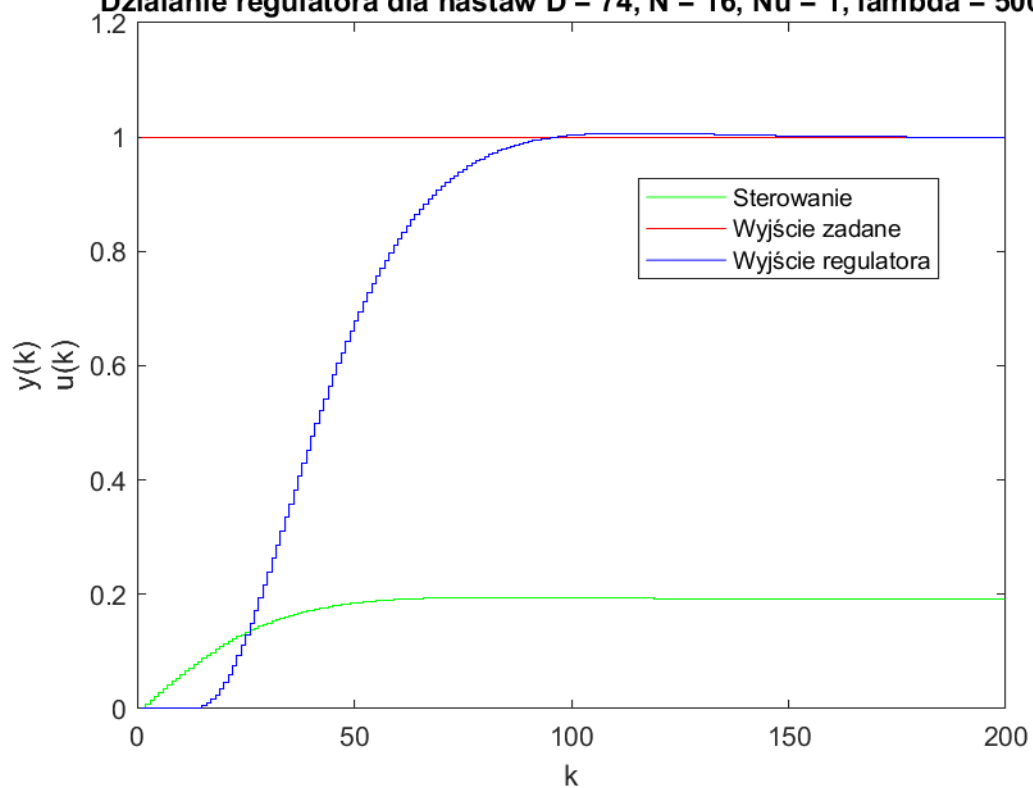
Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 1$, $\lambda = 100$

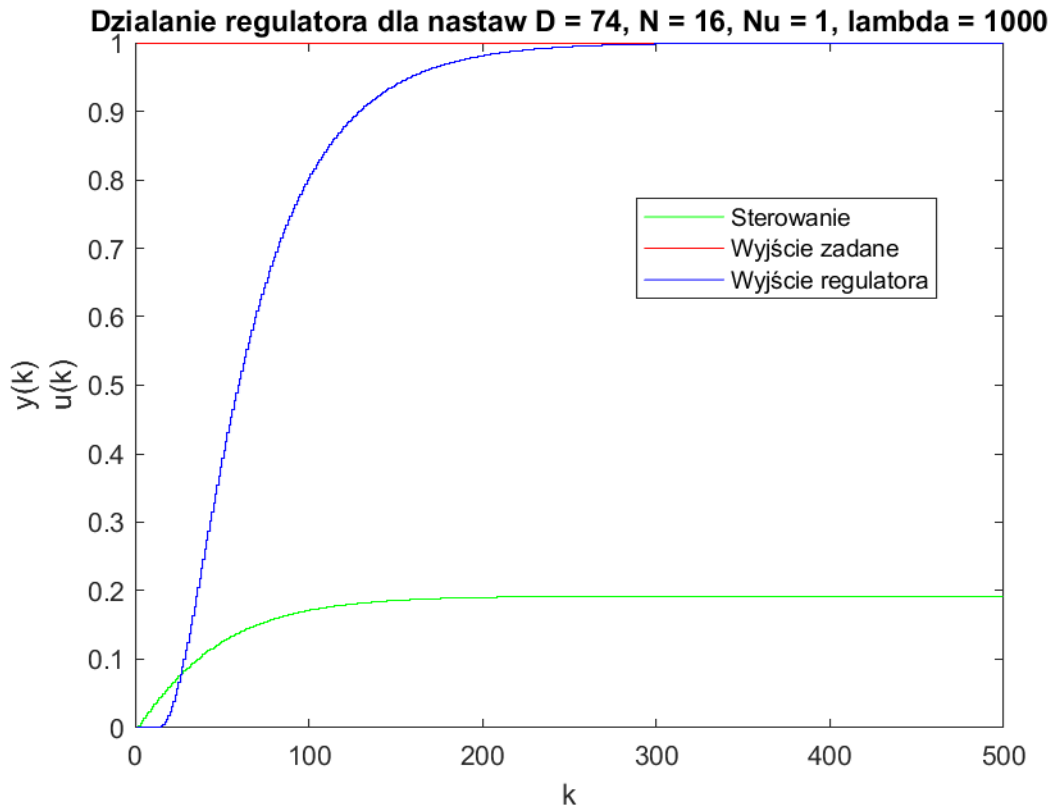

Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 1$, $\lambda = 250$

Działanie regulatora dla nastaw $D = 74$, $N = 16$, $Nu = 1$, $\lambda = 500$

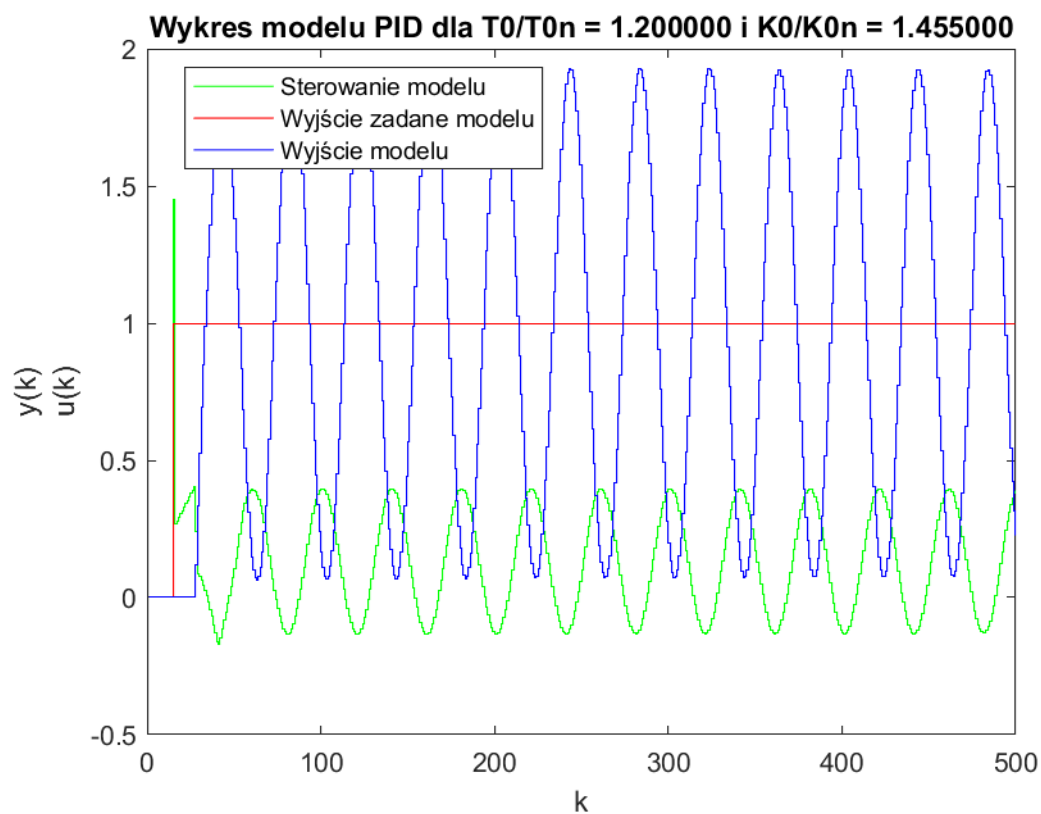
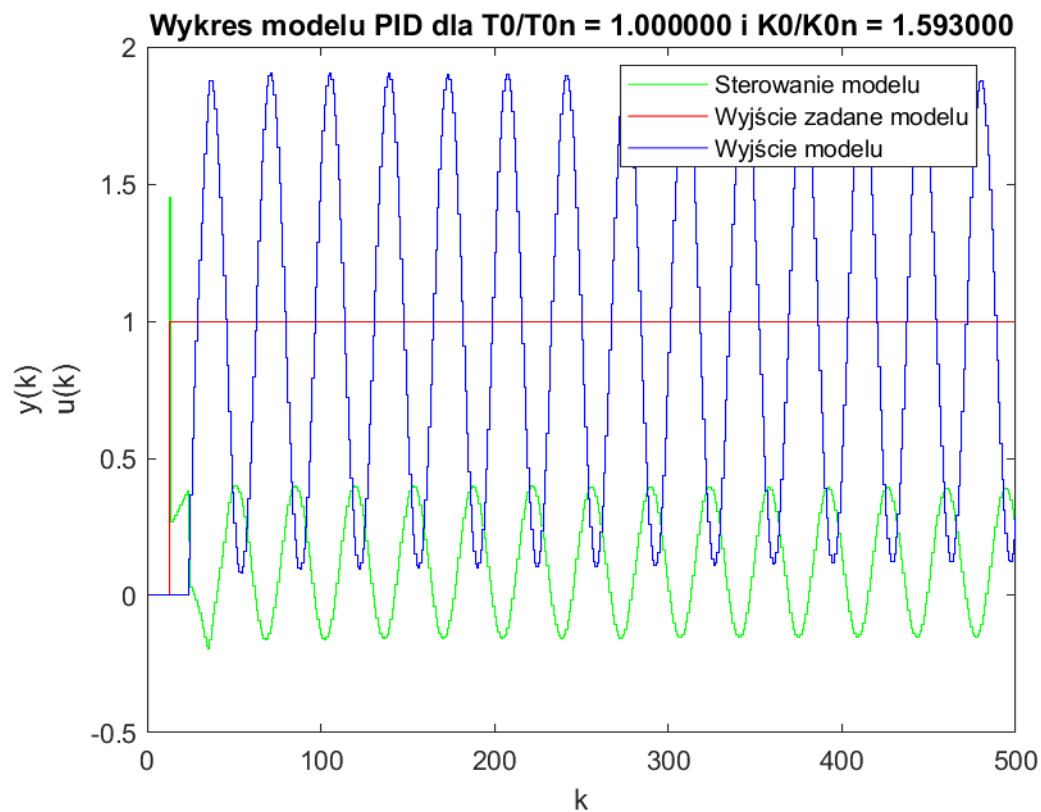
Jak jasno wynika z powyższych wykresów λ wpływa na szybkość zmian sterowania. Bezpośrednio oddziałuje to również na czas stabilizacji regulatora, a także początkowe oscylacje wyjścia regulatora, szczególnie przy niewysokich wartościach ($\lambda < 100$). Za pomocą λ możemy ograniczyć zmiany sygnału sterującego co może być przydatne, ponieważ zbyt gwałtowne zmiany sterowania mogą uszkodzić fizyczne części układu elektronicznego sterującego regulatorem.

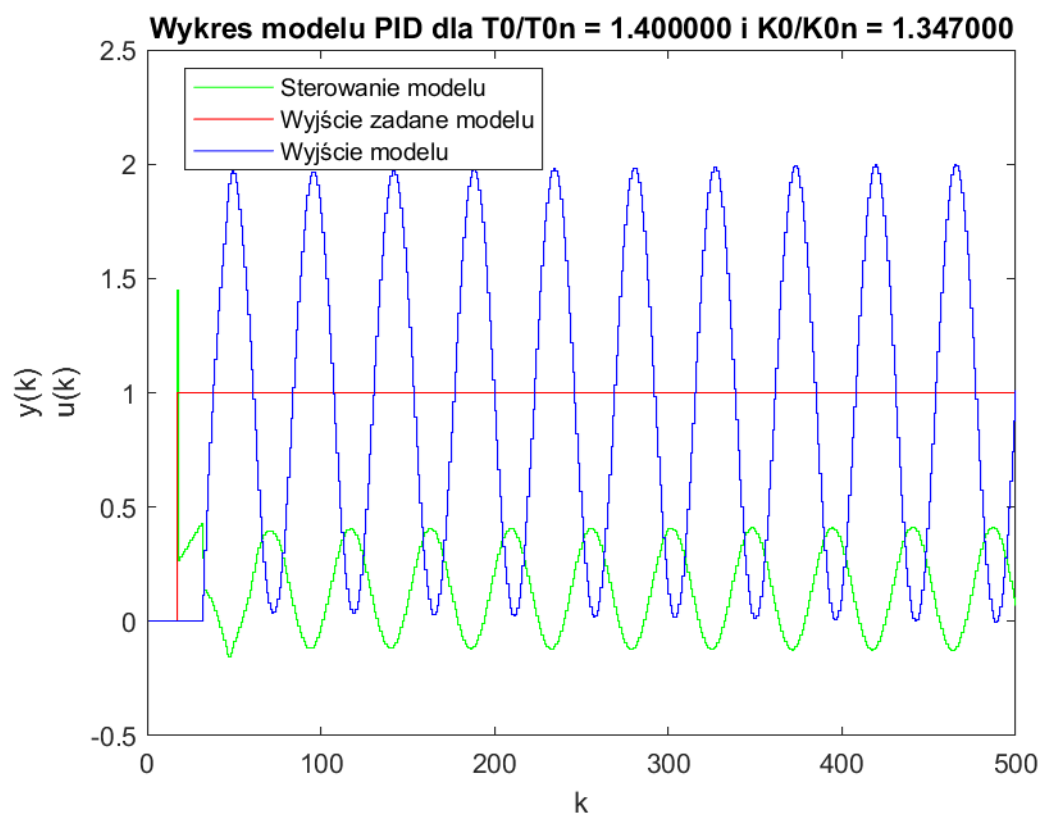
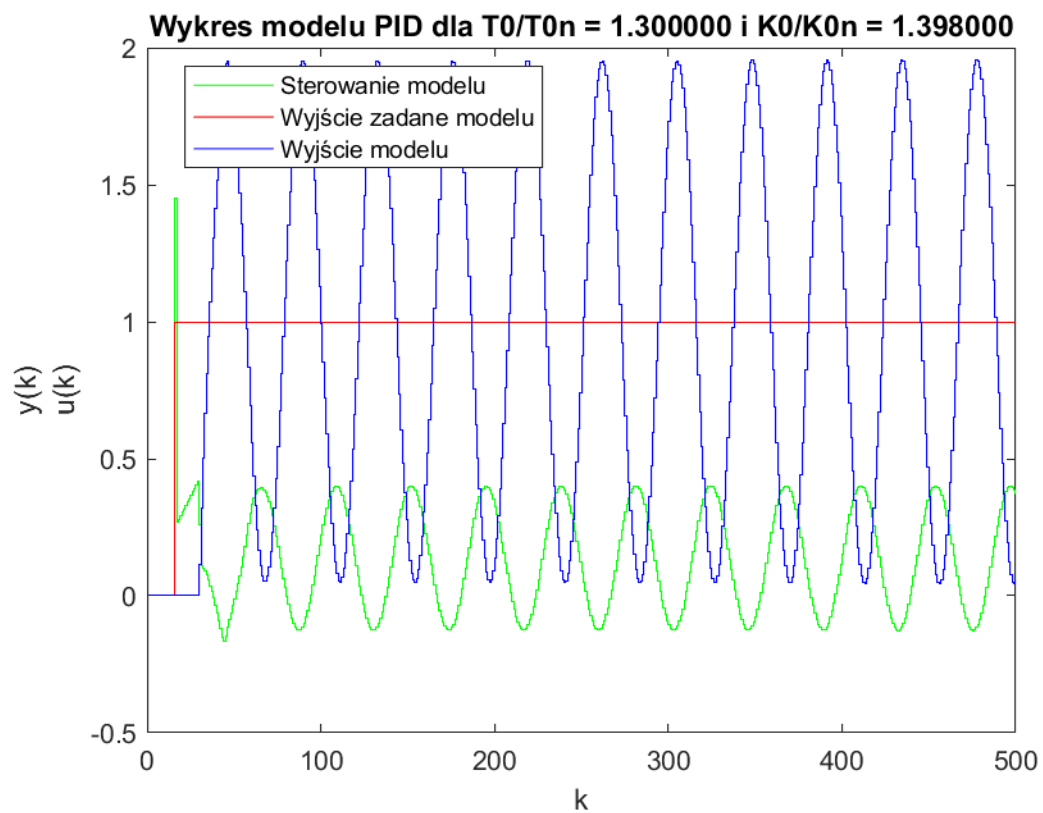
Jak możemy zauważyć dla $\lambda = 0$ sterowanie w ciągu jednej chwili od wartości 0 osiąga wartość ponad 1, tylko po to, aby w kolejnych chwilach gwałtownie opadać. Natomiast dla wartości $\lambda = 1000$ zmiany sygnału sterującego są małe i w ogóle nie oscylują, znacznie zwiększa się też czas stabilizacji regulatora. Do dalszych badań wybrałem $\lambda = 50$, ponieważ uważam że jest to idealny kompromis pomiędzy gwałtownością zmian sterowania, a czasem stabilizacji regulatora. Zdaję sobie sprawę, że nie jest to najszybszy regulator, ale za to zapewnia niskie i łagodne skoki sygnału sterującego.

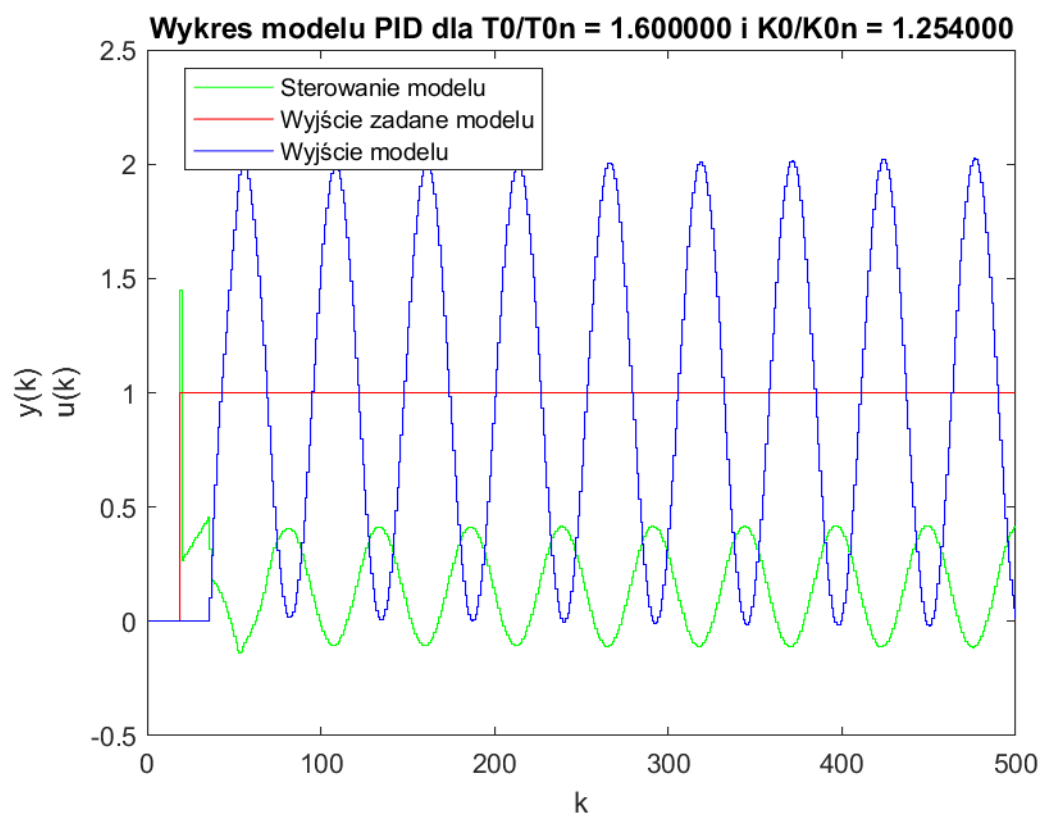
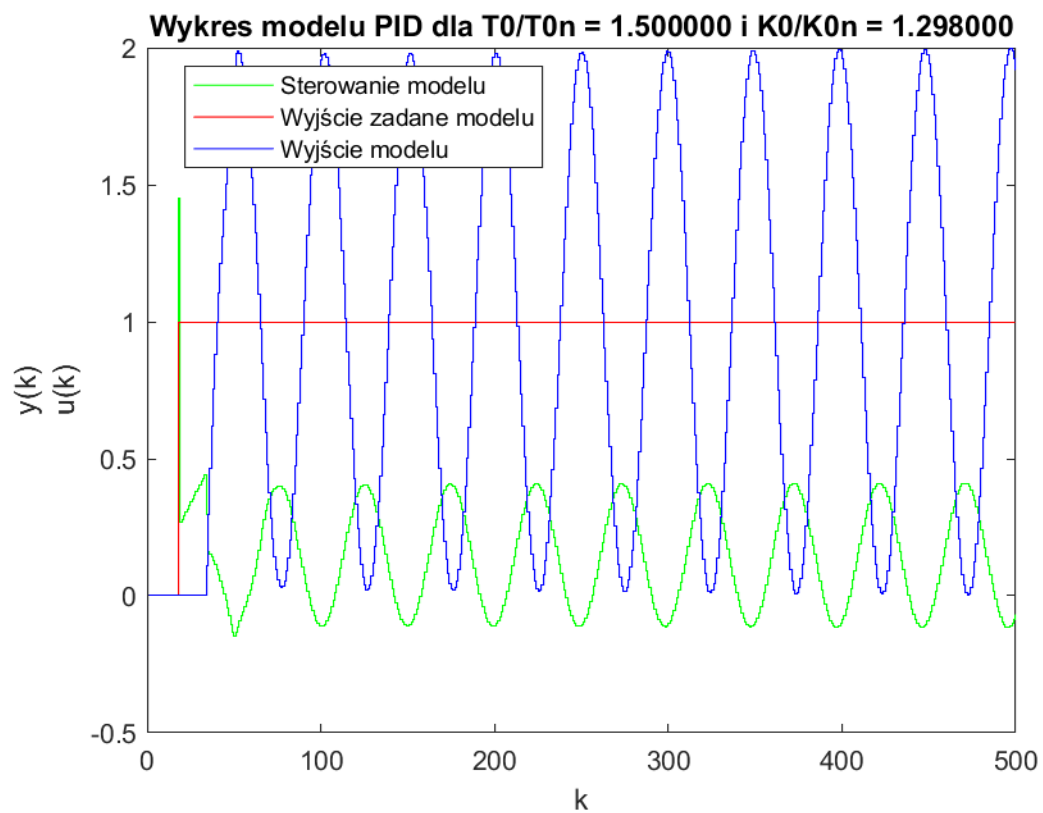
6 Stabilność regulatorów PID i DMC

Aby zbadać to kryterium należy dla kolejnych opóźnień modelu, doprowadzić regulator do oscylacji krytycznych modyfikując wzmocnienie tego modelu.

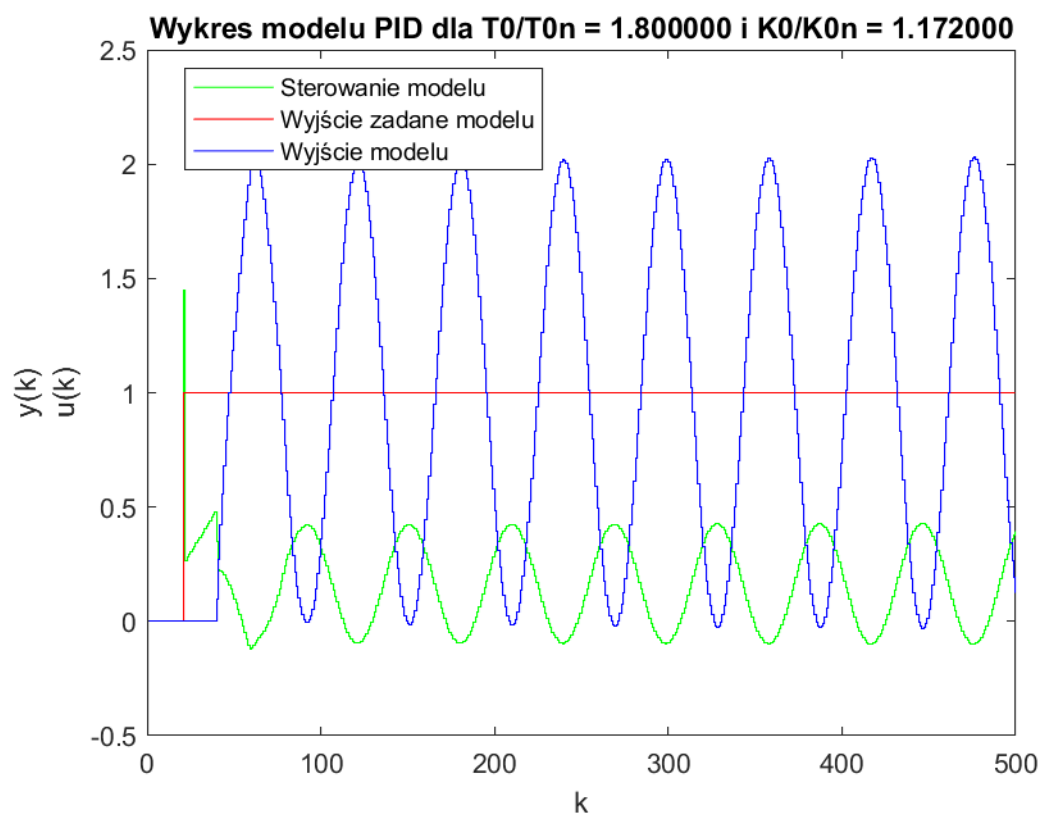
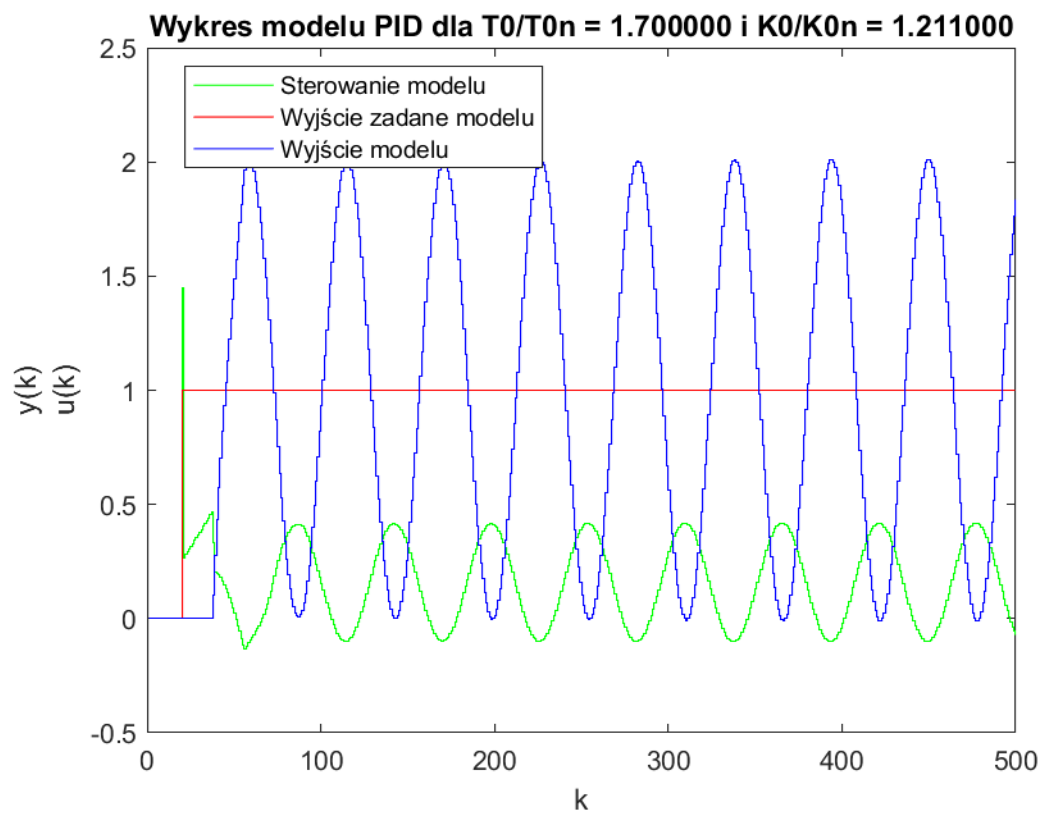
6.1 Regulator PID

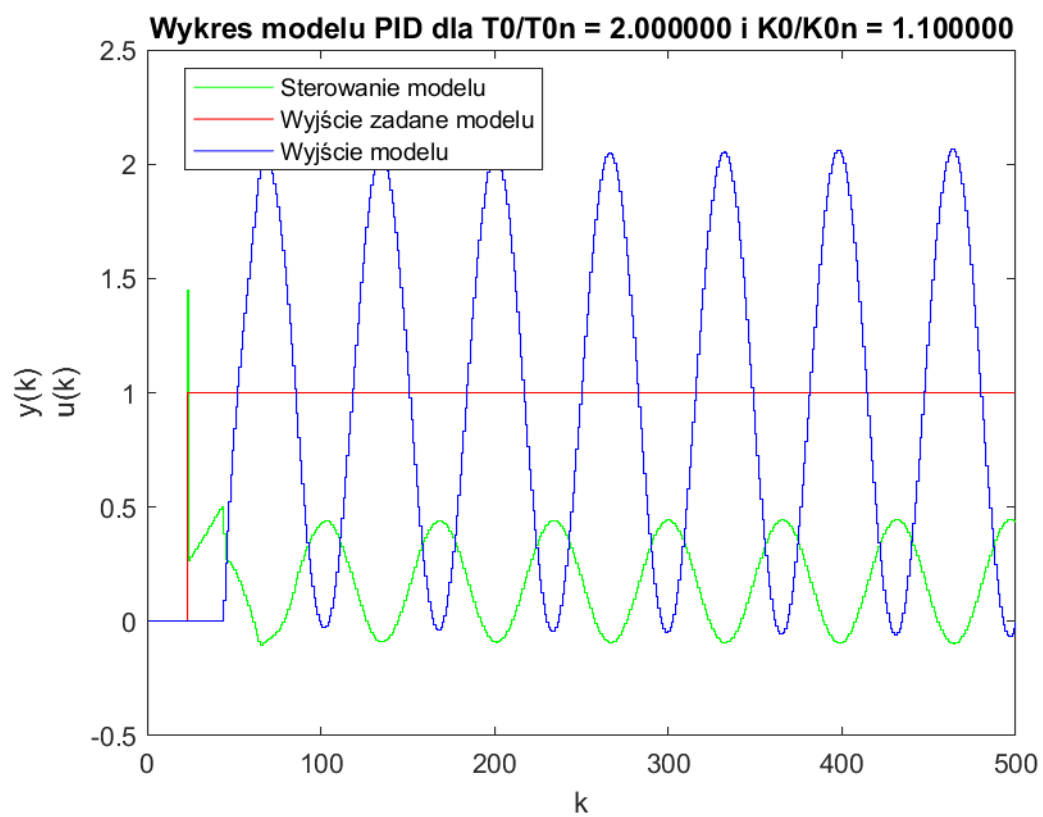
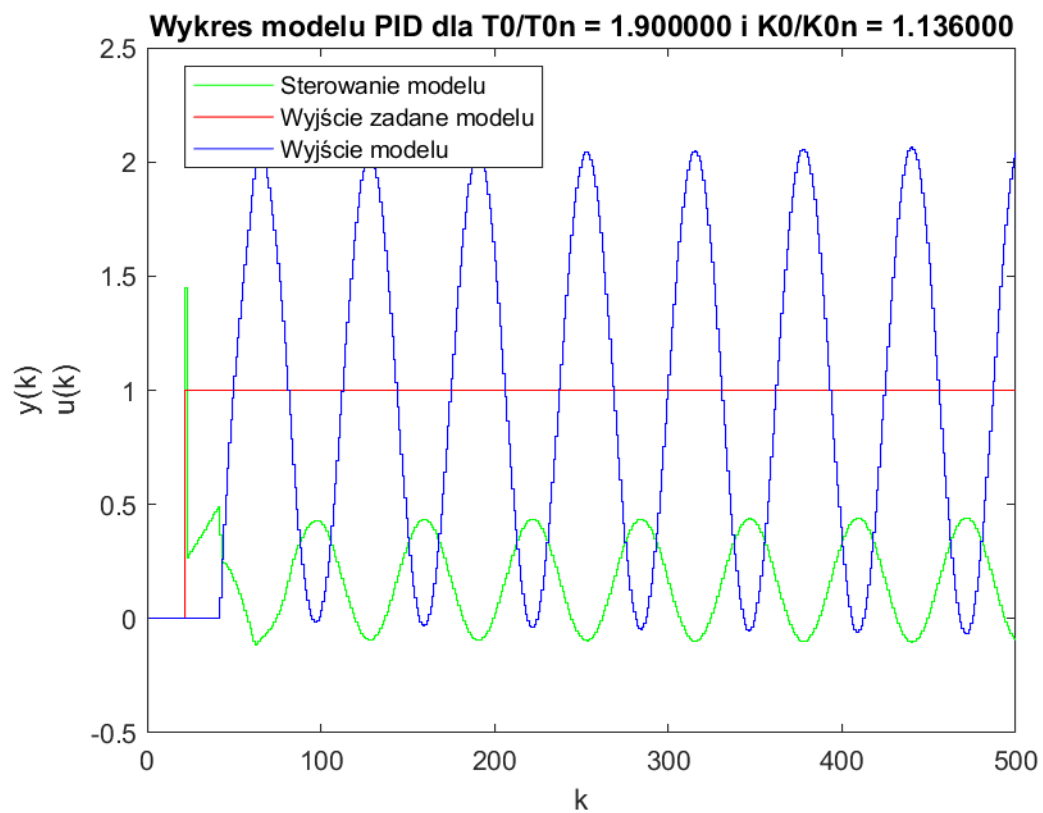

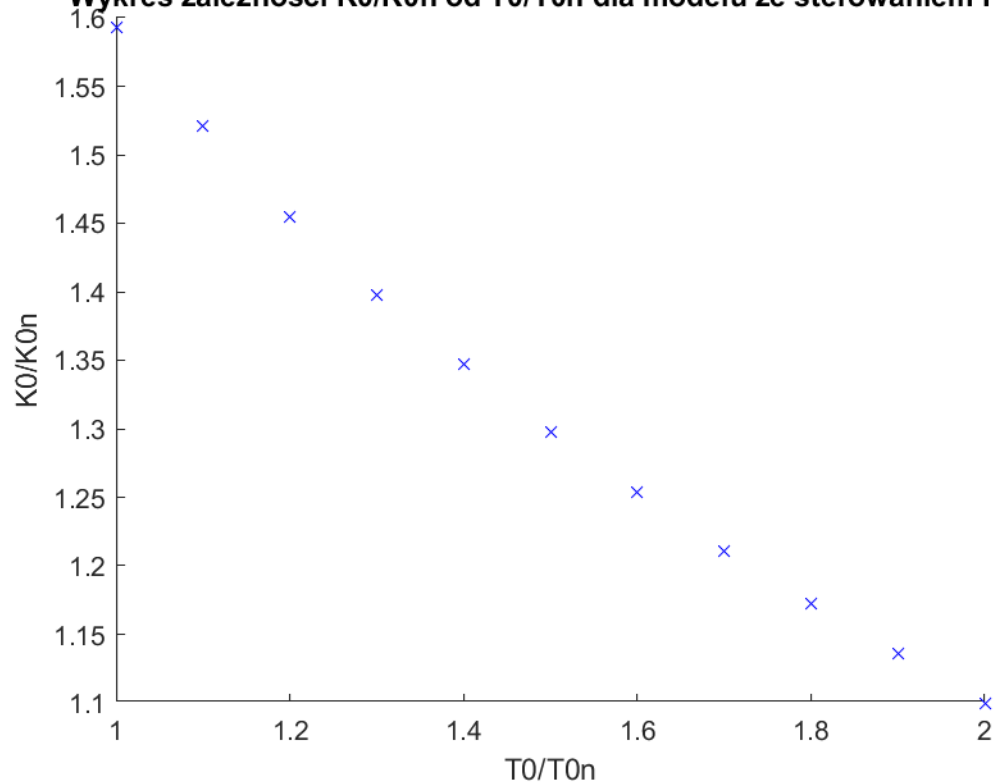

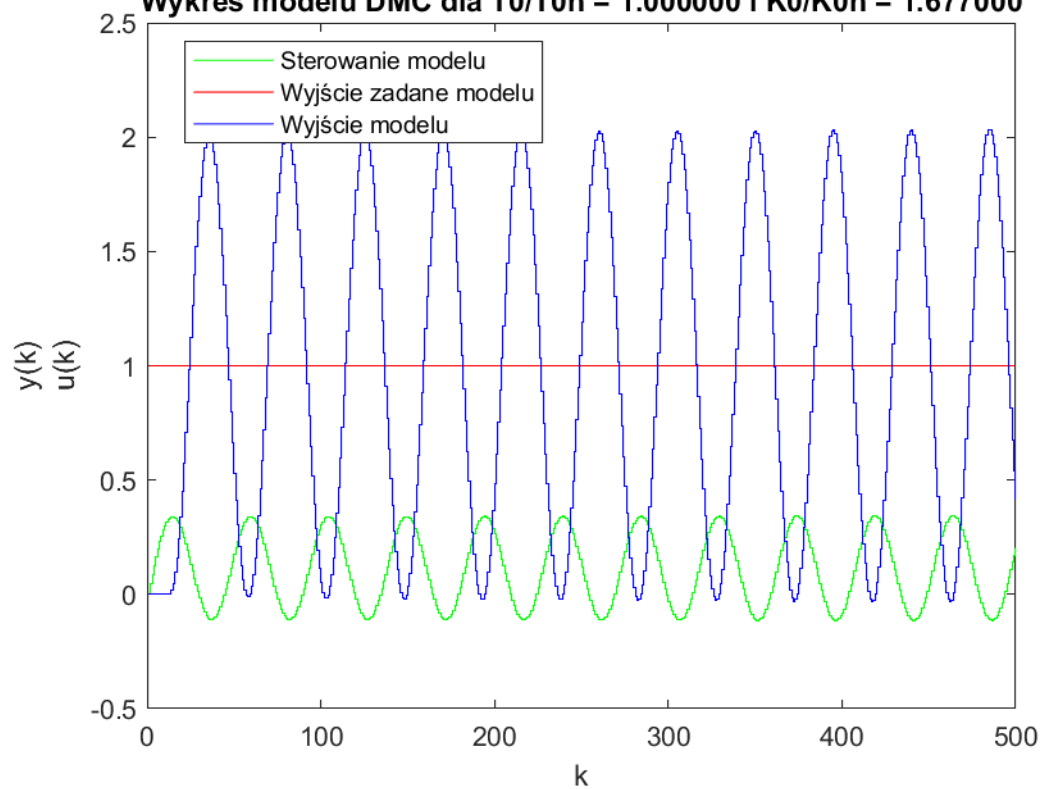

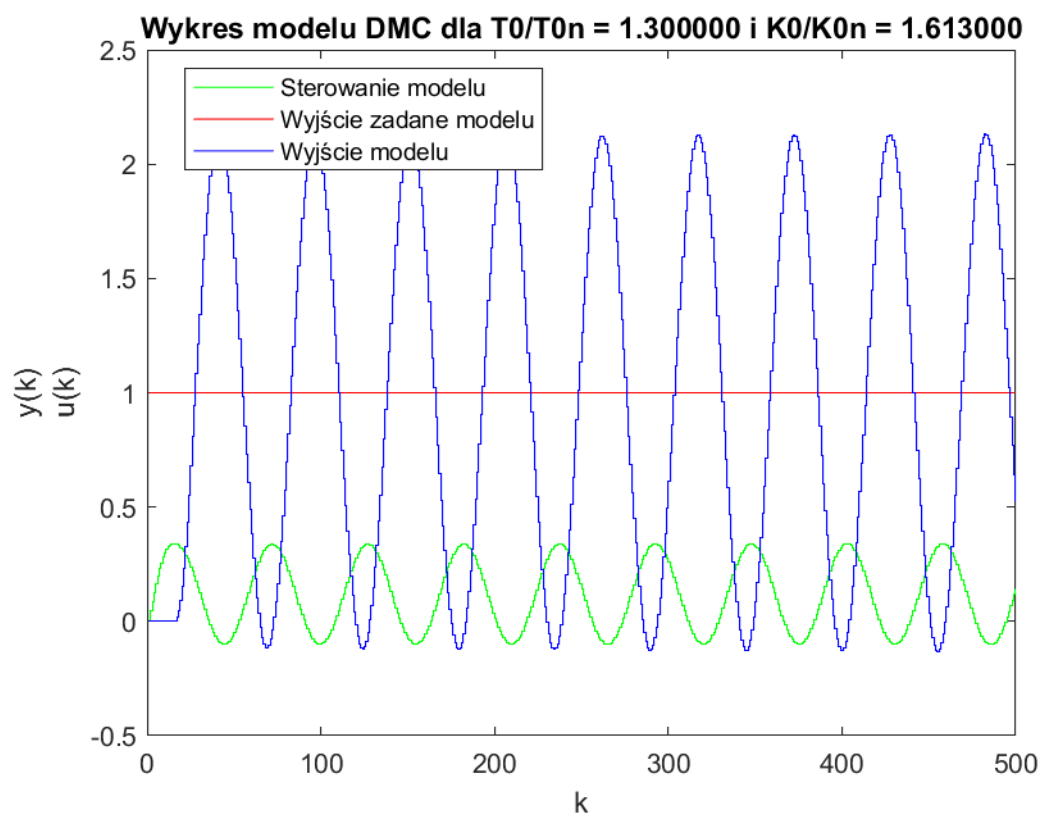
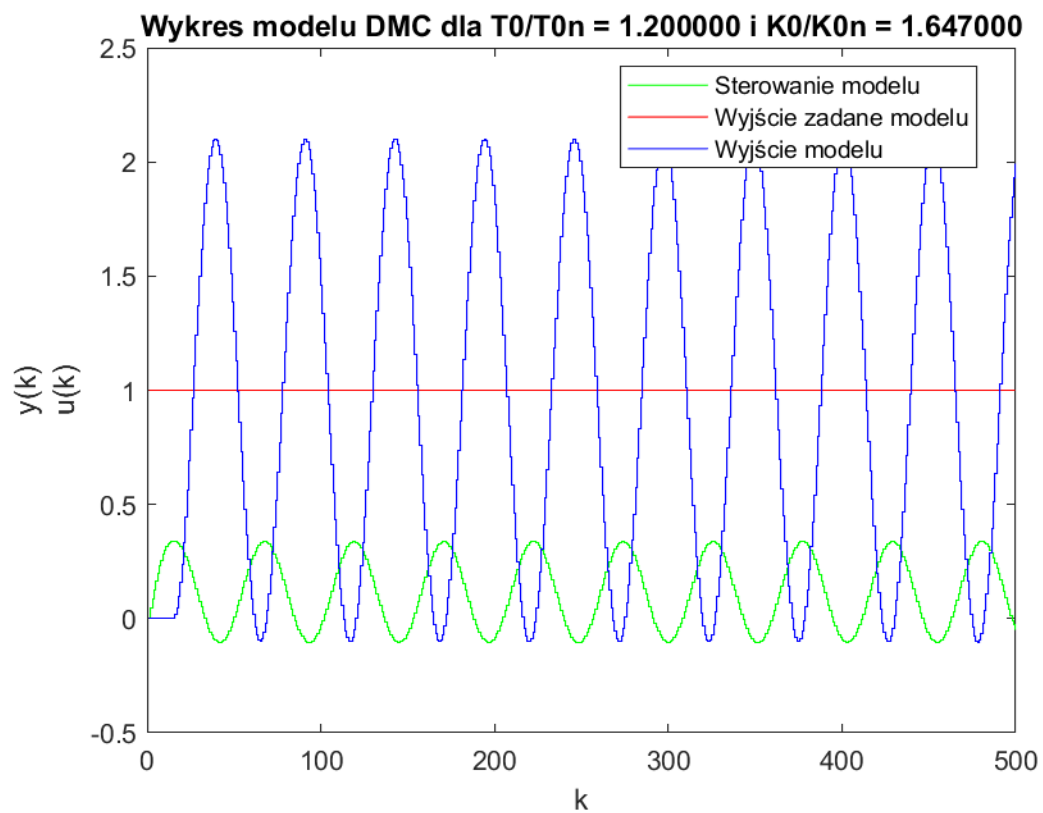
Wykres zależności K_0/K_{0n} od T_0/T_{0n} dla modelu ze sterowaniem PID

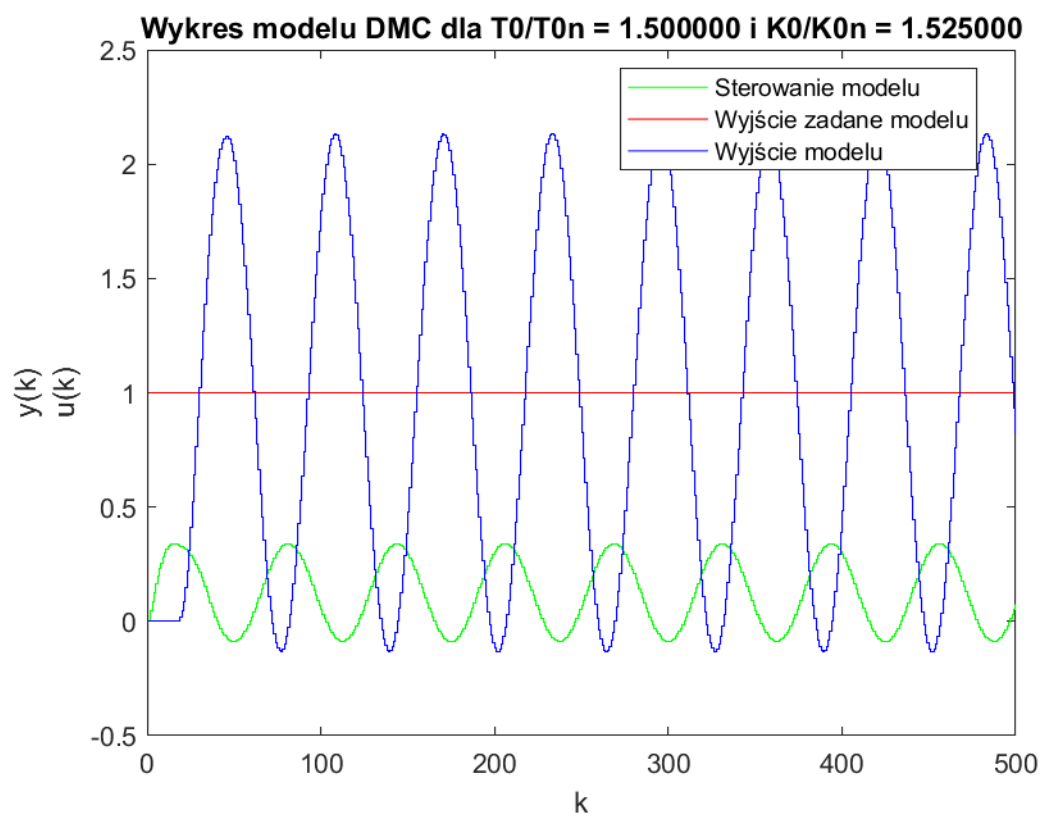
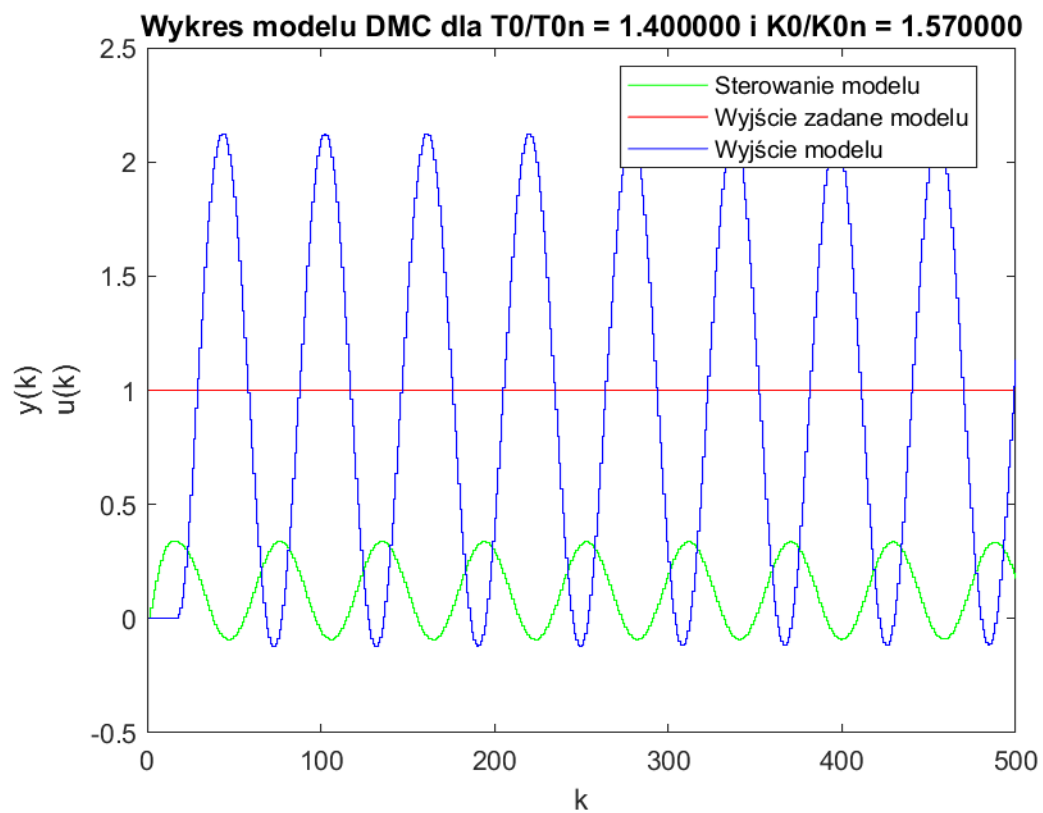

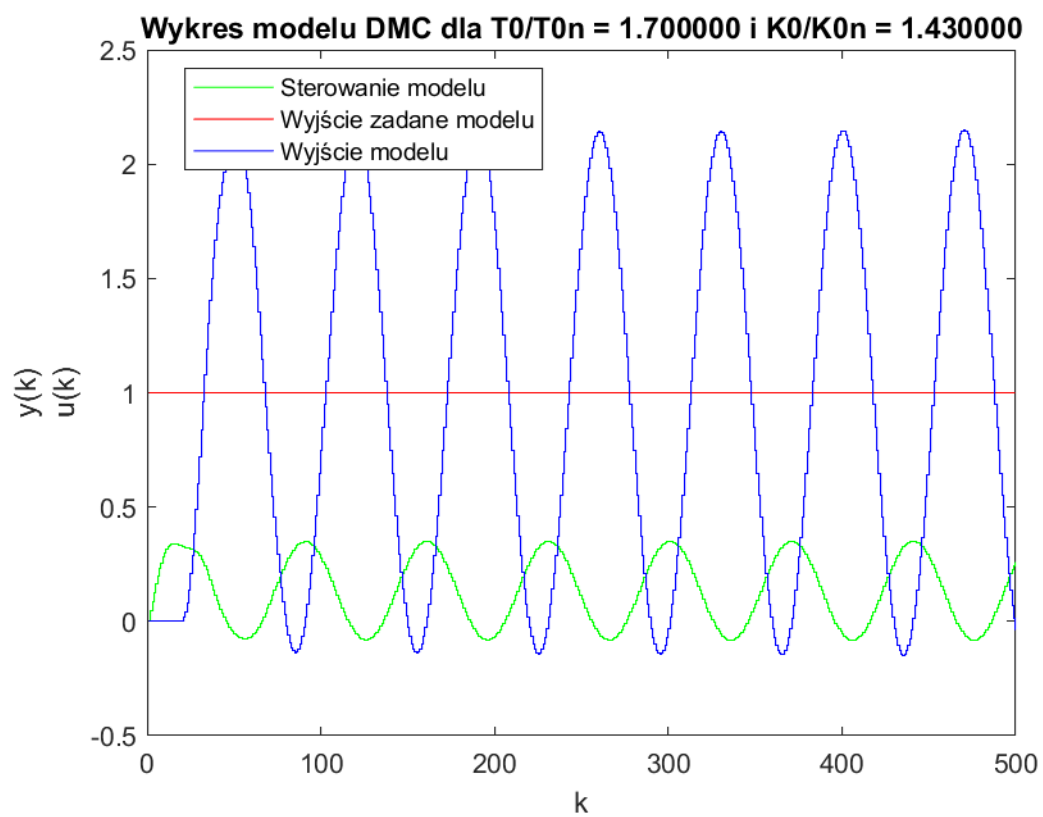
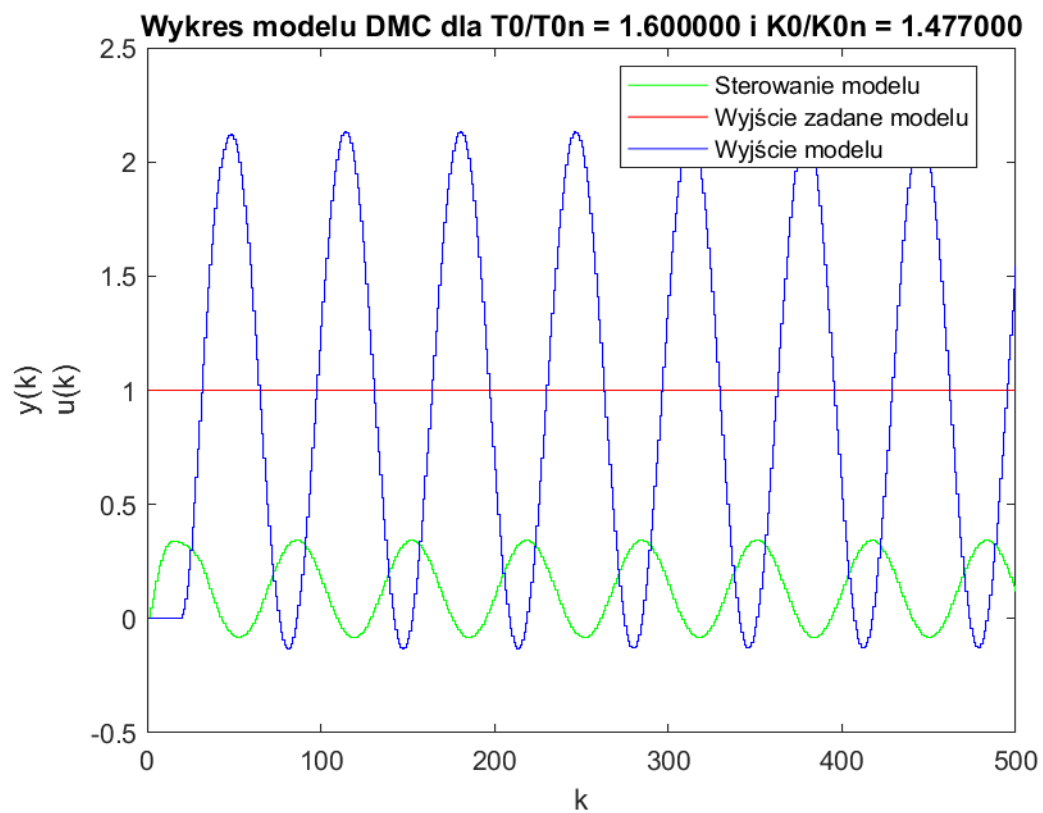
6.2 Regulator DMC

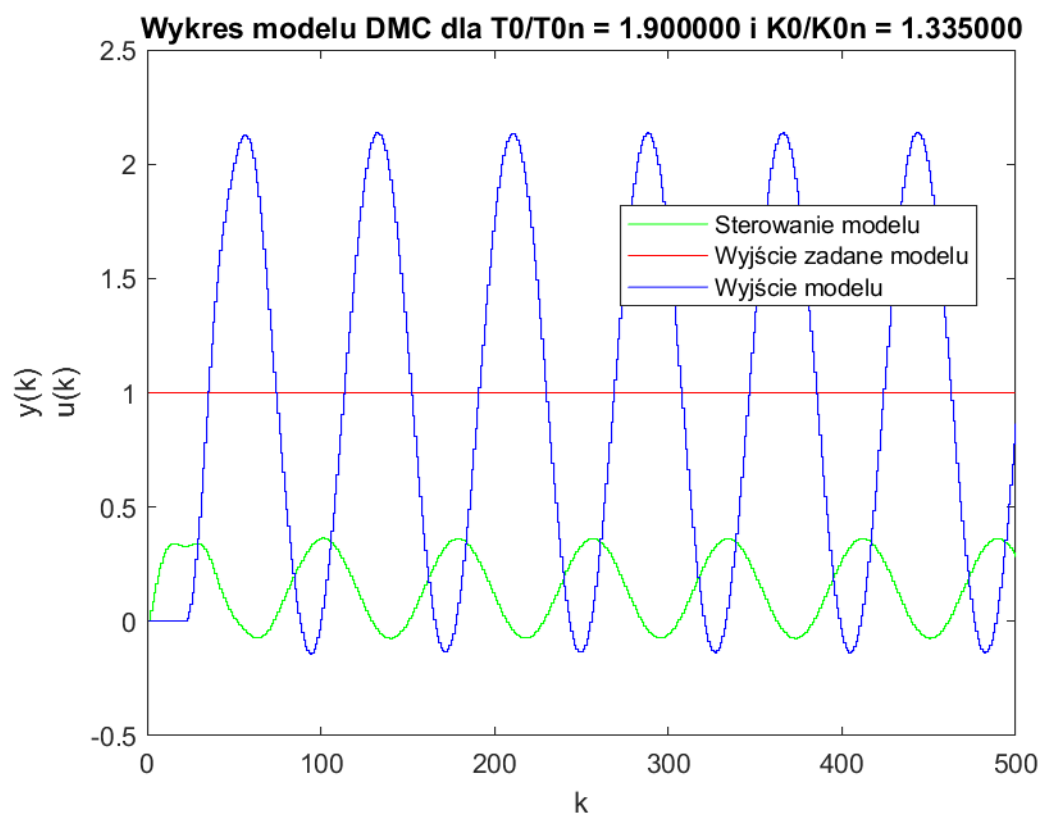
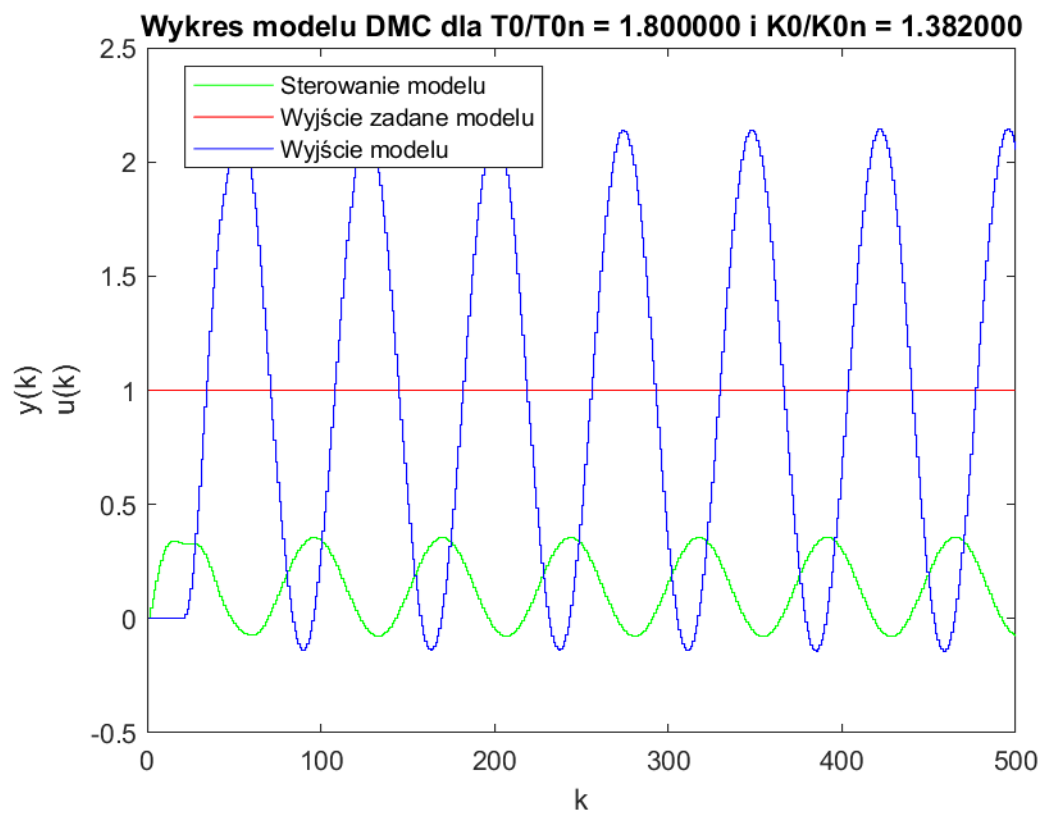
Wykres modelu DMC dla $T_0/T_{0n} = 1.000000$ i $K_0/K_{0n} = 1.677000$

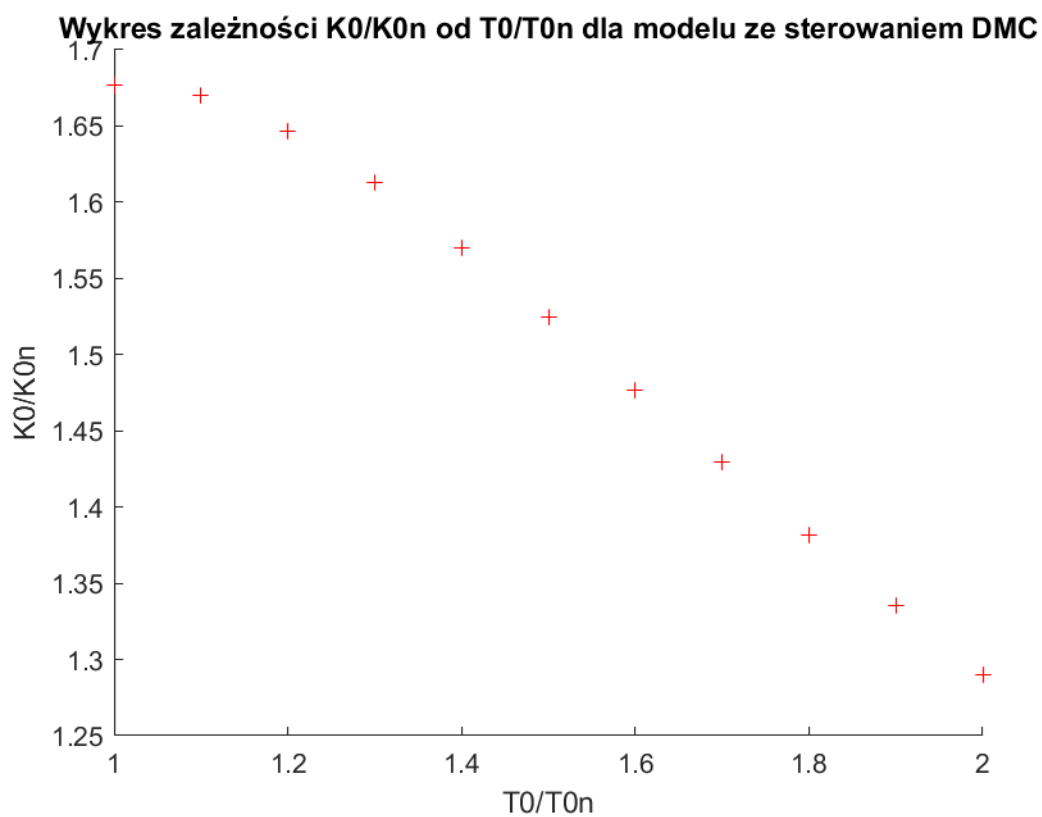
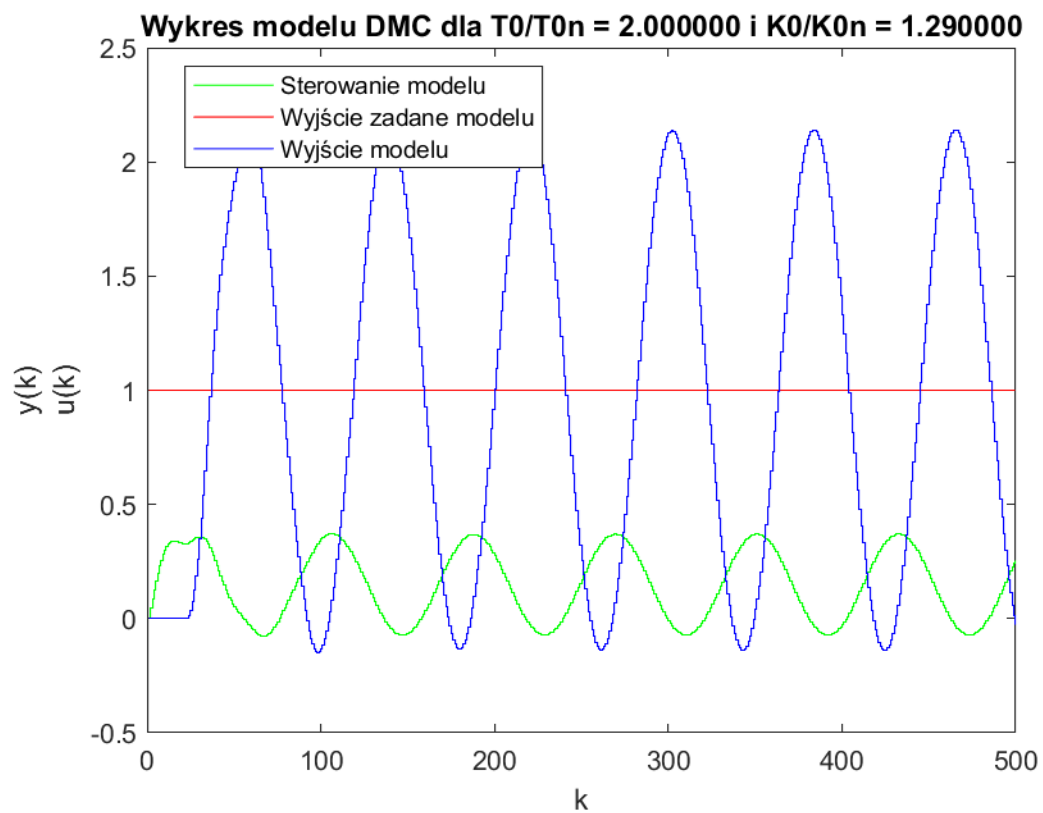

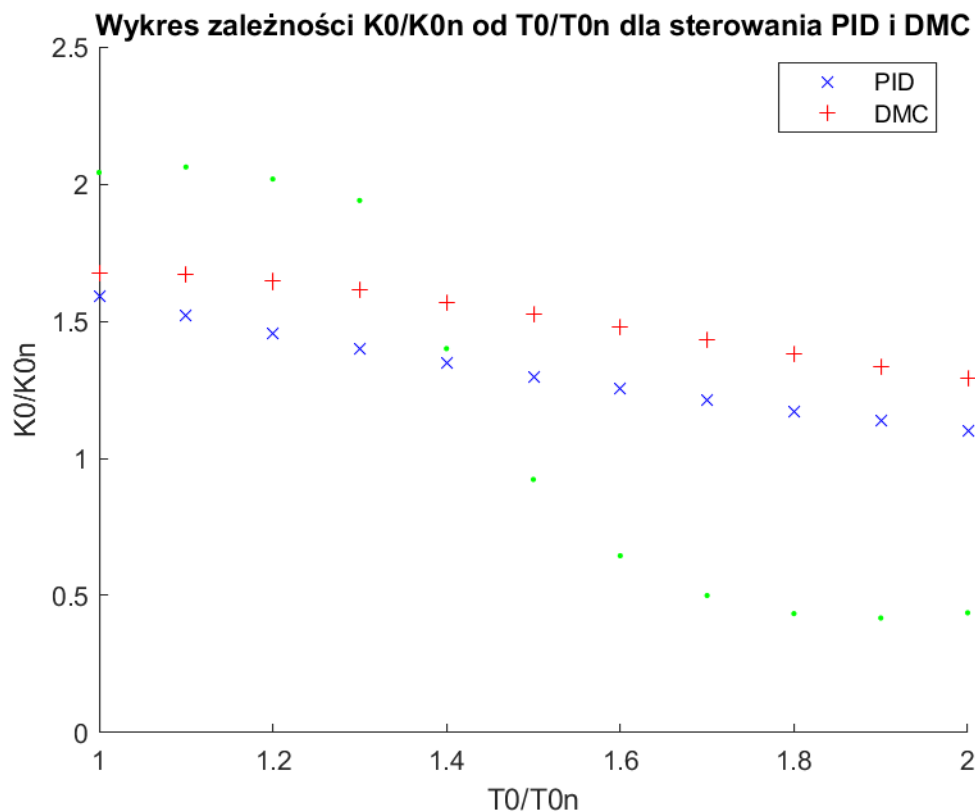

6.3 Porównanie stabilności regulatorów

Na powyższym wykresie możemy zauważyć, że dla dobranych parametrów stabilność algorytmu PID i DMC jest bardzo podobna. Niewiele stabilniejszy jest mimo wszystko regulator DMC, co może świadczyć o rozsądnym dobraniu wszystkich jego parametrów.

Na wykresie można też zaobserwować zielone punkty, które pomyłkowo wygenerowałem podstawiając w algorytmie DMC $\lambda = 0$. Postanowiłem umieścić te wyniki na ostatecznym porównaniu, ponieważ prezentują one zupełnie inną krzywą niż regulatory właściwe. Pozwala to określić jak duży wpływ ma współczynnik λ na jakość regulacji cyfrowego algorytmu DMC.